

ผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปริญญานิพนธ์
ของ
นุสรา โกศล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
พฤษภาคม 2559

ผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
พฤษภาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
พฤษภาคม 2559

นุสรา โกศล. (2559). ผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.ปริญญาโท: กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท: รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 50 คน สุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับฉลาก (Random Selection) จากนั้นเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน ได้รับการสอนแบบเดิม ดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม โดยใช้การสอนแบบเดิม แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF TEACHING READING BASED ON GENRE- BASED AND
THE TRADITIONAL APPROACHES TOWARDS GRADE 6 STUDENTS' READING
COMPREHENSION AND ATTITUDES TOWARDS READING ENGLISH

AN ABSTRACT
BY
NUSARA KOSOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University
May 2016

Nusara Kosol. (2016). *The Effects of Teaching Reading Based on Genre-Based and the Traditional Approaches towards Grade 6 Students' Reading Comprehension and attitudes towards Reading English* . Master Thesis, M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduated School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Saowalak Rattanaich.

This study is aimed at comparing grade 6 student's English reading comprehension and attitudes towards reading English through Instruction based on genre-based approach and the traditional approaches .

The samples of this study were 2 classrooms of grade 6 during the first semester of the academic year 2015 at Watratbumrung School in Bangkok Metropolitan Administration. The research design of the study was the randomized control group pretest-posttest design. Each group was taught with lessons of the same contents for twenty periods which 50 minutes each. Twenty-five students were assigned into each of the experimental and control groups. The experimental group was taught through the Instruction based on genre-based approach; whereas the control group was taught through the traditional approaches.

The instruments were lesson plans, English reading comprehension test, and questionnaires on attitudes towards reading English for both groups. The data were analyzed by using an analysis of t-test for Dependent Samples and Independent Samples.

The results of the study revealed that;

1. English reading comprehension of grade 6 students taught through Instruction based on genre-based approach were significantly higher than the traditional approaches at the .01 level.

2. Attitudes towards reading English of grade 6 students taught through Instruction based on genre-based approach were significantly higher than the traditional approaches at the .01 level.

3. English reading comprehension of grade 6 students after the experiment were significantly higher than before the experiment at the .01 level.

4. Attitudes towards reading English of grade 6 students after the experiment were significantly higher than before the experiment at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ของ

นุสรา โกศล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)
วันที่.....เดือน พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย) (รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ ประธานกรรมการสอบปากเปล่า และอาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง กรรมการสอบปากเปล่า ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้ และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุงปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร และ อาจารย์ ดร. นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข เครื่องมือต่าง ๆ ในการวิจัยตลอดทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย และคณะคุณครูทุกท่านของโรงเรียนวัดราชฐ์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะคุณครูของสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ให้การสนับสนุน และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 จากโรงเรียนวัดราชฐ์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ตลอดจนให้การสนับสนุนในการศึกษาด้วยความรัก และห่วงใย คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ อันจะพึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้วางรากฐานการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยตราบนานทุกวันนี้

นุสรา โกศล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
สมมติฐานในการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	13
ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ	13
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	14
คุณภาพของผู้เรียน หลังจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานอาเชียน	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม	37
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	42
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	56
3 วิธีดำเนินการวิจัย	66
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
ความมุ่งหมาย และสมมติฐานการวิจัย.....	86
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	88
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	103
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจำนวนข้อคำถาม.....	71
2 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน.....	73
3 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ.....	75
4 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน.....	76
5 แบบแผนการทดลอง.....	76
6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนแบบเดิม.....	83
7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนแบบเดิม.....	84
8 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน	84
9 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับ การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน.....	85
10 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ.....	105
11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อ การอ่านภาษาอังกฤษ.....	106
12 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	107
13 คะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	108
14 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ...	110
15 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ.....	112

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
---------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมาก จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร กับประเทศอื่นๆ ตลอดจนทำความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวิถีความเป็นอยู่ของต่างประเทศ ซึ่งจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างกันทั้งสิ้น อีกทั้งยังเพื่อการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพอีกด้วย (ฟาฏินา วงศ์เลขา. 2553: ออนไลน์) ดังนั้นผู้ที่ต้องการแสวงหาข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน อีกทั้งภาษาอังกฤษยังทำให้ช่วยสร้างสัมพันธอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นๆ ทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชนชาติ มีความเข้าใจภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมของกันและกัน สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมนั้นๆ ไปสู่สังคมโลกได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ. 2544: 1)

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 2) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา โดยในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ไม่เน้นไวยากรณ์ แต่เน้นการสื่อความหมาย การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนโดยใช้สื่อเอกสารจริงในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และประเมินตนเองได้ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและในสถานการณ์จริง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญมาก เพราะผู้เรียนต้องใช้ใน การสื่อสารเพื่อแสวงหาความรู้จากหนังสือจากแหล่งความรู้วิชาการแขนงต่าง ๆ

อีกทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคนี้ทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถปิดตัวอยู่โดยลำพัง จะต้องร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจึงต้องมีการรวมตัวกันในปี ค.ศ. 2015 หรือ ปี พ.ศ. 2558 ประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เรื่องการทำงานต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติเอาไว้ดังต่อไปนี้ว่า “The Working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ดังนั้นภาษาอังกฤษ จึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2556: 5-6)

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดให้มีโรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) นำมาใช้เป็นมาตรการเร่งด่วนในการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถแข่งขันเท่าเทียมกับผู้เรียนของนานาประเทศและให้ความสำคัญในการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศที่ 2 อีกหนึ่งภาษา รวมทั้งการฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นเพื่อต่อยอดความรู้ที่ได้จากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็นพลโลกมีศักยภาพทัดเทียมกับนานาประเทศเป็นเยาวชนไทยรุ่นใหม่เป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการสามารถสื่อสารได้สองภาษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2556: ออนไลน์)

ทักษะการอ่านนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญมากกว่าทักษะอื่นเพราะมีการใช้ในชีวิตประจำวัน และจำเป็นมากที่สุดในสังคมปัจจุบันเนื่องจากความรู้ ข้อมูลข่าวสาร วิทยาการใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลาจากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บทความ ตำราเรียน ประกาศ ฉลาก และการสื่อสารผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งล้วนแต่อาศัยทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นดังที่ ริชาร์ด และโรเจอร์ (Richards; & Rogers. 1985: 219-220) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูล ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศสามารถใช้ทักษะการอ่านเพื่อเพิ่มเติมความรู้ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ไรท์ (Wright. 1995: 113) ที่ได้กล่าวว่าคนส่วนใหญ่มีจุดประสงค์หลัก 3 ประการในการอ่าน คือ ประการแรกอ่านเพื่อความอยู่รอด เช่น การอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่ อ่านฉลากผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และตารางเดินทาง เป็นต้น ประการที่สอง คือ การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านตำราแบบเรียนในสาขาวิทยาการต่าง ๆ และประการสุดท้าย คือ การอ่านเพื่อความพึงพอใจ หรือความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้แก่ การอ่านหนังสือการ์ตูน นวนิยายและนิทาน

ซึ่งนิทาน ในประชาคมอาเซียนแต่ละประเทศมีเรื่องเล่าหรือนิทานพื้นบ้านของแต่ละชาติ มีเนื้อหาที่หลากหลายบางเรื่องบอกเล่าความเป็นมาของสถานที่ บางเรื่องบอกกล่าวถึงสิ่งมหัศจรรย์ บางเรื่องตลกขบขันบางเรื่องเกี่ยวกับผี เป็นสื่อกลางการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และยอมรับในวิถีชีวิตที่แตกต่างทั้งทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่หลากหลาย มีความสนุกสนานสอดแทรกคติสอนใจและคุณธรรม อีกทั้งต้องอาศัย ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ในการอ่าน และมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น (นิทานพื้นบ้านของประชาคมอาเซียน. 2556: ออนไลน์)

ถึงแม้การอ่านจะเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วโลก แต่ก็ยังเป็นทักษะที่ถูกละเลยมากที่สุด เห็นได้จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไทยส่วนมากยังมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ แสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยยังไม่สามารถพัฒนาทักษะในด้านการอ่านภาษาอังกฤษให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี สอดคล้องกับข้อมูลจากงานวิจัยของ ผกาภรณ์ ผดุงกิจ (2552: 2) และ จรรยา ชาญสมุทร (2550: 1) ที่พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ต่ำ เนื่องจากผู้เรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ และจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ โดยปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษนั้นเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ส่วนหนึ่งเกิดจากการเรียนการสอนยังยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนที่เน้นไวยากรณ์ และท่องศัพท์ ครูขาดทักษะในการสอนภาษาอังกฤษ ไม่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่นำไปใช้ในชีวิตจริง ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรไม่ชัดเจน ครูขาดเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ มาปรับใช้ในการเรียนการสอน ครูมีภาระงานพิเศษมาก ตลอดทั้งปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ (กรมวิชาการ. 2546: 94-95) และสาเหตุประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการอ่าน คือ ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ดังที่ ล้วน สายยศ (2527: 37) ให้คำนิยามเจตคติว่า เป็นอารมณ์ความรู้สึกอันเกิดจากการได้สัมผัสรับรู้ต่อสิ่งนั้น โดยแสดงความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ เช่นเดียวกับ สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2518: 71-72) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรม อันจะทำให้เกิดการกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งและทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้เจตคดียังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยนาถ นาคบุผา (2528: 54-56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเจตคติว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับเจตคติในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ หัวใจสำคัญของการอ่าน คือ ความเข้าใจ ผู้ที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ ถือว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังที่ มิลเลอร์ (Miller. 1990: 46) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นการรับเอาความหมายจากสิ่งที่อ่านได้ โดยการผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ แซมมวลส์ สกีเมอร์และรีเมคคิง (Samuels, Schemer; & Remaking.1992: 34) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เกิดจากกระบวนการถอดความหมายของข้อความต่างๆ ข้อมูลใหม่ที่ได้รับจากการอ่านจะถูกนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิม ดังนั้นผู้อ่านที่มีพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมใกล้เคียงกับผู้เขียนจะเข้าใจเรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ โรเอทเจอร์ และคนอื่นๆ (Roettger; et al. 1979: 138-142) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นระดับ 3-6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5-6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ ศศิภาณุจน์ ชีณอม (2553: 99-100)

ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2557: ออนไลน์) รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยสำนักทดสอบทางการศึกษา รวมทุกสังกัด จำนวนนักเรียน 731,106 คน ได้คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าทุกกลุ่มสาระ

จากความสำคัญและสภาพปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียได้แก่ฟรานซิสคริสตี้ (Frances Christie) จิมมาร์ติน (Jim Martin) โจน รอทเทอรี (Joan Rothery) (Martin; & Rothery, 1980; 1981; Christie, 1989; 1993; 1994)

แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของฮัลลิเดย์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 50)

หลักการสำคัญของทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบคือ การเน้นลักษณะของโครงสร้างการดำเนินเนื้อความ (Schematic Structure) รวมทั้งลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ที่ใช้ในชนิดของเนื้อความ หรือ อรรถลักษณะ (Genre) ประเภทต่างๆตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสารที่แตกต่างกัน การใช้ภาษาในแต่ละบริบทจำเป็นต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับกาลเทศะที่ใช้ รวมทั้งสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้เน้นเฉพาะ อรรถลักษณะแบบ เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรงเนื่องจาก อรรถลักษณะแบบนี้เน้นลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ได้หลายแบบ แทบจะทุกแบบ ยังมีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในบริบทที่ใช้กันได้ง่ายขึ้น โดยสามารถศึกษารายละเอียดรูปแบบของการใช้ในบริบทต่างๆ เพื่อการวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในบริบทที่ผู้เรียนต้องการเป็นภาษาของตนเองได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2547: 50-54) ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาอย่างอิสระของตนเอง ถูกต้องตามทำเนียบภาษาและการเรียนรู้ภาษาในบริบทซึ่งมีจุดมุ่งหมายในตัวเอง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบเดิมมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนได้ทราบถึงวิธีการสอน และพิจารณาปรับเปลี่ยนพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ สื่อความหมายทางภาษาได้เป็นที่เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชบุรณารุ้ง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 160 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 50 คน สุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับฉลาก (Random Selection) จากนั้นเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random Assignment)

กลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

กลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่นำมาจากหนังสือ นิทานอาเซียน จำนวน 3 ประเทศ ประกอบไปด้วยนิทานอาเซียนประเทศไทย เรื่องชาวนากับงูเห่า (A Farmer and a Cobra) ประเทศกัมพูชา เรื่องกลิ่นอาหาร (Food's Smell) และประเทศอินโดนีเซีย เรื่องกระจกเจ้าปัญญา (A Wise Mouse Deer) ที่มีเนื้อความตามโครงสร้างองค์ประกอบตามรูปแบบบรรทัดฐานแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น
 - 1.1 การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทฤษฎีบรรทัดฐาน (Genre Based Approach) หมายถึง หลักการและแนวทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์เชิงระบบของความหมาย (Systematic Linguistic) ซึ่งเน้นรูปแบบการใช้วรรณกรรม (Genre) หรือชนิดของเนื้อความภาษาในบริบทของสังคมต่างๆ ที่ผู้ใช้ภาษามีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไปเช่น การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ การรายงาน การอธิบาย การอภิปราย การจินตนาการ การแสดงความคิดเห็น การแสดงวิธีการปฏิบัติ ฯลฯ รูปแบบการใช้ชนิดของเนื้อความแบบต่างๆ ในบริบทหลากหลาย จะทำให้การสื่อความหมายแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน การใช้รูปแบบของเนื้อความต่างๆ ซึ่งมีลักษณะการใช้ภาษา (Linguistic Feature) และลักษณะการลำดับความหรือโครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Schematic Structure)

แตกต่างกัน การศึกษารูปแบบของอรรถลักษณะ หรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในบริบทของสถานการณ์การใช้ภาษาต่างๆ จะภาษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในบริบทที่ใช้กันได้ง่ายขึ้น โดยสามารถศึกษารายละเอียดรูปแบบของการใช้ในบริบทต่างๆ เพื่อการวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในบริบทที่ผู้เรียนต้องการเป็นภาษาของตนเองได้

2. การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) หมายถึง การสอนที่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา โดยให้ผู้เรียน เรียนรู้รูปแบบภาษาในเนื้อความชนิดต่างๆ เรียกว่า อรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งมีเป้าหมายในการสื่อความชัดเจน แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายในการสื่อความที่ชัดเจน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเจตนาของผู้เขียนเรื่องในแต่ละอรรถลักษณะ เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน โดยรับรูปแบบภาษาจากการเลียนแบบภาษาที่ถูกต้อง ผู้เรียนจะได้รับการฝึกหัดจากแบบฝึกปฏิบัติการควบคุมจากครูผู้สอน และหาประสบการณ์เดิมด้วยตนเองจากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้รูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และลักษณะของการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถสื่อความได้

3. อรรถลักษณะ (Genre) หมายถึง แนวหรือพื้นฐานในการจัดเนื้อหาตามอรรถลักษณะ ซึ่งจะทำให้การอ่านจับใจสำคัญของเรื่องทำได้ง่ายขึ้น ลักษณะของบทเรียนซึ่งส่วนใหญ่จะมีด้วยกัน 8 ชนิด ดังนี้

3.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) หมายถึง เรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

3.2 รายงาน (Report) หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

3.3 การอธิบาย (Explanation) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

3.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) หมายถึง การเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือการโต้แย้ง

3.5 วิธีการ (Procedure) หมายถึง การเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

3.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) หมายถึง การเขียนเรื่องเล่าจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

3.7 อภิปราย (Discussion) หมายถึง การเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

3.8 การสังเกต (Observation) หมายถึง การเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใด สิ่งหนึ่ง

สำหรับในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือก อรรถลักษณะ แบบ เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) โดยคัดเนื้อหาสาระมาจากนิทานอาเซียน

4. นิทานอาเซียน หมายถึง เรื่องเล่าหรือนิทานพื้นบ้านของแต่ละชาติมีเนื้อหาสาระที่หลากหลายบางเรื่องบอกเล่าความเป็นมาของสถานที่ บางเรื่องบอกกล่าวถึงสิ่งมหัศจรรย์ บางเรื่องตลกขบขันบางเรื่องเกี่ยวกับผี เป็นสื่อกลางการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับในวิถีชีวิตที่แตกต่างทั้งทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่หลากหลาย มีความสนุกสนาน สอดแทรกคติสอนใจและคุณธรรม เช่น นิทานอาเซียน จากประเทศไทย เรื่อง เรื่องชาวนากับงูเห่า (A Farmer and a Cobra) นิทานอาเซียนจากประเทศกัมพูชา เรื่อง กลิ่นอาหาร (Food's Smell) และนิทานอาเซียนจากประเทศอินโดนีเซีย เรื่อง กระเจิงเจ้าปัญญา (A Wise Mouse Deer) เป็นต้น

5. การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน หมายถึง การสอนที่ให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเนื้อเรื่องที่อ่านตามลักษณะต่างๆ ของเนื้อความที่เรียกว่าอรรถลักษณะ โดยการสอนตามแนวทฤษฎีนี้จะเน้นเฉพาะอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ(Narrative Genre)ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง เนื่องจากอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ เน้นการใช้ภาษา (Linguistic Feature) ได้หลายแบบ ตั้งแต่เรื่อง Tense, Mood, Preposition รูปประโยคต่างๆ มีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาได้หลากหลาย โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนให้มีลำดับ 4 ขั้นตอน โดยได้รับการพัฒนาขึ้นโดยกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย ได้แก่ ฟรานซิส คริสตี้ (Frances Christie) จิม มาร์ติน (Jim Martin) โจน รอทเทอรี (Joan Rothery) (Martin; & Rothery, 1980; 1981; Christie, 1989; 1993; 1994)

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ (Modeling)

1.1 ครูนำเสนอโดยให้นักเรียนดูรูปภาพจากหน้าปกนิทานอาเซียนแล้วให้ผู้เรียนลองเดาดูว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อดึงความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนให้นักเรียนนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่เคยได้พบ ได้ยิน หรือได้ฟังเกี่ยวกับภาพนั้นๆมาใช้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ เช่น นักเรียนเคยเห็นภาพนี้ที่ไหน มีตัวละครใดบ้าง มีใครทำอะไรที่ไหน อย่างไร นิทานอาเซียนเรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้น่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.2 ครูอ่านเรื่องที่ละหน้า พร้อมทั้งใช้ภาพประกอบในแต่ละหน้าเพื่อช่วยให้ให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อครูอ่านจบแต่ละหน้าโดยใช้เสียงและท่าทางประกอบให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจน มีชีวิตชีวาตามธรรมชาติของภาษาและของเรื่องให้ผู้เรียนเดา หรือคิดว่าเหตุการณ์ในหน้าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น ทำให้การอ่านสนุกสนานชวนตื่นเต้นมากขึ้น นอกจากนี้ยังเข้าใจลำดับของเรื่องได้ชัดเจนว่าเรื่องราวใดเกิดก่อนเกิดหลัง อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล การอ่านค่อยเป็นค่อยไปจนจบเรื่อง

1.3 เสนอรายละเอียดของเรื่อง โดยครูใช้คำถามป้อนเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนจดจำอะไรจากเนื้อเรื่องได้บ้าง อาทิเช่น คำศัพท์จากเรื่อง ตัวละครในเรื่อง สถานที่เกิดขึ้นที่ไหน มีปมปัญหาอะไร เขาแก้ปัญหาอย่างไร เป็นต้น

1.4 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง โดยครูเขียนแผนผังมโนทัศน์ ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบที่ให้นักเรียนมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร โดยใช้โปรแกรม powerpoint โดยมี ส่วนประกอบต่างๆจากเนื้อเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว คือ ชื่อเรื่อง บทนำ ปมปัญหา วิธีแก้ปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยกันพิจารณารายละเอียดต่างๆร่วมกัน

1.5 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ ในขั้นตอนนี้ครูใช้การถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน นักเรียนจะได้รู้วิธีในการใช้รูปศัพท์หรือภาษาเป็นอย่างไร มีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน

1.6 ครูเขียนสรุปคำตอบทั้งหมดจากการอภิปรายร่วมกันโดยครูจะแยกออกมาเขียนในลักษณะเป็นแผนภูมิ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยกันเขียนแผนภูมิเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

1.7 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดเรียงเนื้อเรื่องให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามลำดับโครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) ซึ่งมีอยู่ 4 ส่วน

1.8 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) และโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice)

2.1 ครูให้นักเรียนทำงานกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทำแบบฝึกหัดที่ 1 เพื่อหาองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนของโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) คือ 1) Orientation 2) Complication 3) Resolution 4) Coda โดยเขียนประโยคจากในเนื้อเรื่องให้ตรงกับโครงสร้างการดำเนินเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

2.2 ครูให้นักเรียนทำงานเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) โดยเขียนคำกริยาที่ครูกำหนดให้ เปลี่ยนให้อยู่ในรูปของอดีต (Past Simple Tense)

2.3 ครูให้นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยอ่านเนื้อเรื่องแล้วเรียงลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านโดยอิสระ (Independent Study)

3.1 ครูแสดงเนื้อหาที่นักเรียนอ่านไปแล้วอีกครั้งและให้นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่โดยใช้ตัวละครใหม่

3.2 นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่ โดยการวาดภาพและเขียนบรรยายประโยคใต้ภาพที่ละเฟรม

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

3.4 ครูประเมินผลโดยการตรวจใบงาน แบบฝึกหัด และผลงานกลุ่มพิจารณาจากผลงานที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และแสดงผลงานของนักเรียน เช่นติดผลงานบนบอร์ดผลงานนักเรียนเก็บเข้าแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน เป็นต้น

6. การสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษซึ่งโรงเรียนทั่วไปใช้สอนในโรงเรียนตามแนวการสอนแบบไวยากรณ์และแปล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักเรียน โดยครูอาจจะใช้วิธีพูดเร้าความสนใจ สนทนา ซักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนเพื่อจะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 แสดงบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น โดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการพูดอธิบาย ซักถาม ให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ให้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความยินดี ในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัด หรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนได้ทำนั้น ได้ตามจุดประสงค์ ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยใช้วิธีการประเมิน หรือใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรของการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวน การเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้นโดยให้แบบฝึกหัดเสริม หรือการให้กิจกรรมเพิ่มการให้บ้าน เป็นต้น

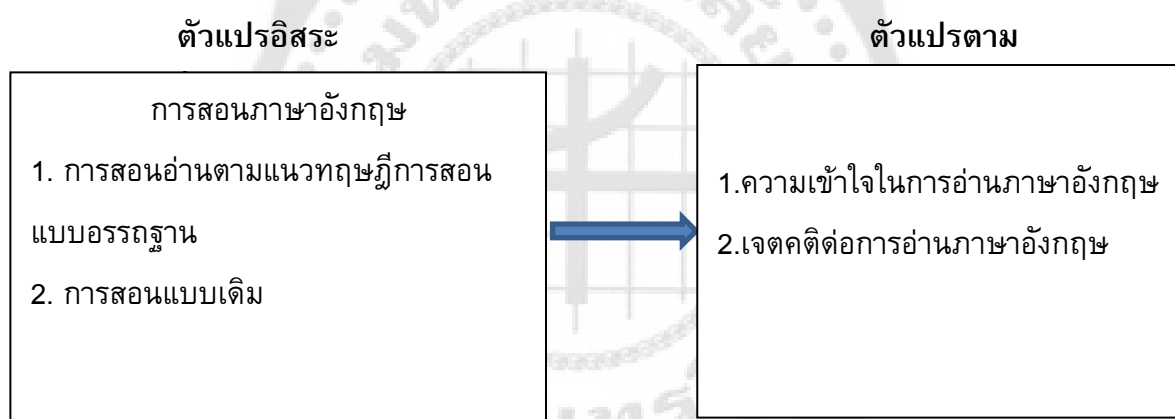
7. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านเรื่อง เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง และสรุปข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

8. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้สึกนึกคิดของตัวเองที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ในด้านลบได้แก่ การไม่เห็นคุณค่า หรือประโยชน์

ของการเรียน ความรู้สึกไม่พอใจ ไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาคุณภาพแล้ว

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะเปรียบเทียบความความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทฤษฎีการสอนอ่านตามแนว ทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นโดยกลุ่มนักภาษาศาสตร์ ชาวออสเตรเลีย ได้แก่ ฟรานซิส คริสตี้ (Frances Christie) จิม มาร์ติน (Jim Martin) โจน รอทเทอรี (Joan Rothery) (Martin; & Rothery, 1980; 1981; Christie, 1989; 1993; 1994) มาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยโดยมี เครื่องมือคือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนจะได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมีเจตคติต่อ การอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.3 คุณภาพผู้เรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.1 หลักการและทฤษฎี

2.2 อรรถลักษณะของภาษา

2.3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.4 แนวทางการประเมินการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.5 ประโยชน์ของการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานอาเซียน

3.1 ความหมายของนิทานอาเซียน

3.2 สุนทรียะของนิทานอาเซียน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม

4.1 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม

4.2 ทฤษฎีสันับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม

4.3 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของเก่า

4.4 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน

4.5 การจัดเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของการอ่าน

5.2 ความเข้าใจในการอ่าน

5.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

5.4 หลักการและขั้นตอนในการสอนการอ่าน

5.5 องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

- 5.6 วัตถุประสงค์ของการอ่าน
- 5.7 เกณฑ์ในการวัดความเข้าใจในการอ่าน
- 5.8 การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน
- 5.9 ความสำคัญ และประโยชน์ของการอ่าน
- 5.10 งานวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน
- 6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 6.1 ความหมายของเจตคติ
 - 6.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 6.3 ลักษณะของเจตคติ
 - 6.4 การเกิดเจตคติ
 - 6.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 6.6 ประโยชน์ของเจตคติ
 - 6.7 หลักการวัดเจตคติ
 - 6.8 มาตรการวัดเจตคติ
 - 6.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 189-207) ได้จัดทำสาระมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีสาระสำคัญดังนี้

1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาสัมพันธภาพอันดี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือ ภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

1.3.2 พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

1.3.3 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.3.4 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

แนวทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) เป็นการสอนที่ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมเป็นหลัก ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบ่อนการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อการให้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนด้วย โดยยึดหลักการพัฒนาจากทฤษฎีภาษาเชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2547: 50-53)

2.1 หลักการและทฤษฎี

การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ได้รับการพัฒนาจากนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2550: 50; อ้างอิงจาก Martin; & Rothery. 1980, 1981; Christie; & Caray. 1987, 1989) โดยยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มนักภาษาและผู้สอนภาษาในปัจจุบัน หลักการสำคัญของทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าวคือ การเน้นลักษณะของโครงสร้างการดำเนินเนื้อความ (Schematic Structure) รวมทั้งลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ที่ใช้ในชนิดของเนื้อความหรืออรรถลักษณะ (Genre) ประเภทต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งกลุ่มนัก

ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบได้ศึกษาและวิจัย โดยการวิเคราะห์เนื้อความในอรรถลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างกันและพบว่าภาษามีระบบ มีแบบแผนในการลำดับความคิดตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการการใช้ภาษาในแต่ละบริบทจำเป็นต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับกาลเทศะที่ใช้ รวมทั้งสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในแต่ละอรรถลักษณะจึงมีรูปแบบของการลำดับความคิดตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งลักษณะของการใช้ภาษาที่จำเป็นในการสื่อความหมาย ทำให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้ใช้ภาษาทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย การศึกษาอรรถลักษณะของภาษาในบริบทต่างๆ จึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน รวมทั้งภาษากายในวัตถุประสงค์ต่างๆ ของการสื่อความได้ง่ายและชัดเจนขึ้นทำให้การใช้ภาษาสละสลวยขึ้นและสื่อความได้เป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน และน่าสนใจทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 51-53) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีอรรถฐานซึ่งอิงตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังต่อไปนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ระบบของภาษาศาสตร์เป็นระบบของการสร้างความหมาย การเรียนรู้ภาษา คือ การเรียนรู้ระบบของความหมายต่างๆ ซึ่งเด็กๆ จะเริ่มเรียนรู้ภาษาแรกของตนในช่วง 6-18 เดือน (Halliday, 1986: 70)

ภาษามีบทบาทสำคัญในชีวิตมนุษย์ โดยธรรมชาติแล้วภาษาจะหมายถึง วิธีการสร้างสรรค์เรื่องระหว่างกัน (Intersubjectivity) เป็นวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการตีความจากประสบการณ์ให้สื่อความเป็นที่เข้าใจได้ (Experiential Metafunction) และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Interpersonal Metafunction) นอกจากนี้แล้ว ภาษายังต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อความ หรือบริบทด้วย (Textual Metafunction)

การเรียนรู้ภาษาจะต้องควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรม เนื่องจากวัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงแนวการดำเนินชีวิตหรือความเป็นอยู่ของคนในชุมชนหรือสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ รอบด้าน จะมีอิทธิพลในการสื่อความหมายของคนในสังคมนั้นๆ เมื่อต้องการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ดิน ฟ้า อากาศ ลักษณะภูมิประเทศ อาหารการกิน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ฯลฯ ภาษาและวัฒนธรรมจึงต้องเรียนควบคู่กันไปเสมอ เพื่อความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการสื่อสารในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น ในภาษาไทย มีการใช้คำว่า “สวัสดี” ที่ใช้ได้ตลอดวัน แต่ในภาษาอังกฤษ จะมีเวลา บ่งชี้ หรือกำกับอยู่ด้วย และใช้ตามแต่ละเวลาที่ต่างกัน เช่น good morning, good afternoon, good evening, good night ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของสภาพภูมิอากาศในชีวิตประจำวันของคนในสังคมแตกต่างกัน จึงส่งผลมาถึงการกำหนดการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื้อความที่สื่อสารทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย จึงเป็นหน่วยของความหมายซึ่งประกอบไปด้วยไวยากรณ์ คำ หรือตัวสะกด แม้รูปแบบของภาษาที่ใช้ในแต่ละชุมชนหรือสังคมจะแตกต่างกัน แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่ใช้ในภาษานั้นๆ จะเหมือนกันนั่นคือ การเข้าใจเนื้อความที่ต้องการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ความหมายของภาษาจึงเป็นหัวใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆ ในสังคม

2. ภาษาและบริบท (Language and Context)

ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น ความหมายของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร เนื้อความของภาษามีความสำคัญ 2 ประการ คือ

2.1 เป็นผล (output หรือ product) ของการสื่อความ เนื้อความทำให้สาระของการสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้ สามารถบันทึกหรือนำมาศึกษาได้

2.2 เป็นกระบวนการ (process) ของการใช้ภาษา เนื้อความแต่ละชนิด จะมีการสื่อความด้วยภาษาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการเลือกใช้คำและไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

บริบทภาษาจะช่วยให้ความหมายของเนื้อความที่สื่อสารชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะบริบทของสถานการณ์ (Context of situation) และบริบทของวัฒนธรรม (Context of culture) ที่เกี่ยวข้อง เช่น กาอยู่บนต้นไม้ กาอยู่บนเตาไฟ คำว่า “กา” ทั้งสองประโยคมีตัวสะกดและเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน เนื่องมาจากบริบท “อยู่บนต้นไม้” และ “อยู่บนเตาไฟ” กำหนดให้คำว่า “กา” มีความหมายแตกต่างกัน กาในประโยคแรกคือสัตว์ประเภทนก (อีกา) แต่ประโยคหลังคือ ภาชนะ (กาน้ำ) เป็นต้น

อีกตัวอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบริบทของวัฒนธรรมต่างๆ ได้แก่ ประโยคต่อไปนี้ “Go to the first floor, please .” กลุ่มคำ (noun phrase) “ the first floor” มีความหมายแตกต่างกัน หากใช้ในสถานการณ์ที่ต่างกัน เช่น ถ้าใช้ในประเศอังกฤษจะหมายถึง ชั้นล่างสุด หรือชั้นที่ 1 ถ้าใช้ในสหรัฐจะหมายถึง ชั้นใต้ดิน (basement) วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ทำให้ความหมายของกลุ่มคำสำนวนต่างๆ มีมากมายแตกต่างกันได้ ทั้งที่เขียนหรือออกเสียงเหมือนกันก็ตาม

โดยสรุปแล้ว การใช้ภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปได้โดยมีอิทธิพลขององค์ประกอบของบริบทภาษา 3 ประการดังนี้

1. เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาหรือสาระของสิ่งที่เรากำลังสื่อสารกันอยู่ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย

2. ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา รวมทั้งสถานะของผู้ใช้ภาษาจะทำให้การใช้ภาษาในบริบทต่างๆ แตกต่างกันได้ แม้ว่าจะสื่อสารในเรื่องราวเดียวกันก็ตาม เช่น เมื่อเรากำลังพูดถึงการแข่งขันฟุตบอล การแข่งขันฟุตบอลเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อสาร แต่หากผู้พูดหรือผู้ใช้ภาษากำลังพูดคุยกับเพื่อนสนิท การใช้ภาษาก็จะเปลี่ยนไป โดยจะมีลักษณะเป็นกันเองไม่เป็นทางการ แต่หากพูดกับบุคคลอื่นที่ไม่สนิทสนมการใช้ภาษาก็จะเปลี่ยนไป โดยจะมีลักษณะเป็นทางการมากขึ้น เช่น การใช้สรรพนามในภาษาไทยมีคำต่างๆ มากมายสำหรับใช้ในสถานะของบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ หนู ฉัน ผม ดิฉัน เธอ ข้าพเจ้า ข้าพระพุทธเจ้า ฯลฯ

3. วิธีในการสื่อความหมาย (Mode) การสื่อความหมายอาจจะใช้ได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน หรือภาษากาย ลักษณะของการใช้ภาษาจะแตกต่างกัน

3. ภาษาและทำเนียบภาษา (Language and Register)

บริบทภาษามีอิทธิพลทำให้เนื้อความของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจและมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ลักษณะการใช้ภาษาต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบริบทภาษาในสถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ทำเนียบภาษา (register) หรือคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานะก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่นการใช้ราชาศัพท์ในภาษาไทย เมื่อสนทนากับพระภิกษุ ก็ต้องใช้คำที่ควรวาสควรใช้กับพระภิกษุ ซึ่งต้องพิจารณาลำดับของสมณศักดิ์ด้วย หรือใช้ภาษาที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ก็ต้องใช้ราชาศัพท์ตามลำดับของฐานันดร คำศัพท์ที่เลือกใช้สำหรับแต่ละบุคคลที่มีสถานะแตกต่างกัน เมื่อความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษาในบริบทหนึ่งๆ ต่างกัน ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์และวัฒนธรรมของบริบทภาษานั้นๆ ด้วย องค์ประกอบของบริบทภาษาอันได้แก่ เรื่องราว ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และวิถีในการสื่อความหมายก็คือองค์ประกอบของทำเนียบภาษานั้นเอง

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้การใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ควรเริ่มจากการรับรูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบทในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งการเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของภาษาในบริบทต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ลักษณะหรือชนิดของบริบทภาษาในเนื้อความต่างๆ นั้น จะช่วยให้การเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องได้จากการเลียนแบบ การฝึกหัดภายใต้การช่วยเหลือแนะนำของครูผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียน ลักษณะหรือชนิดของภาษาหรืออรรถลักษณะนั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษา ใช้คำจากฝรั่งเศสว่า “Genre” ซึ่งหมายถึง ชนิดของเนื้อความต่างๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอนในการสื่อสารภาษาให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ซึ่งนักวางหลักสูตร ผู้สอน และผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนสามารถนำอรรถลักษณะของเนื้อความต่างๆ มาใช้ เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษา ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาเป็นของตนเองได้อย่างอิสระ

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับเนื้อความของบทอ่านที่จะนำมาใช้สอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาเป็นแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบที่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของภาษา บริบทภาษา ทำเนียบภาษา และการเรียนรู้ภาษาในบริบท ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาได้ดีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเลือกใช้รูปแบบภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับ บุคคล สถานการณ์ กาลเทศะ รวมถึงวัฒนธรรมด้วย

2.2 อรรถลักษณะของภาษา (Genre)

อรรถลักษณะของภาษา คือ ลักษณะหรือชนิดของเนื้อความในบริบทต่างๆ ของภาษา ซึ่งมีความหมายในตัวเองที่ชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้ฟังเมื่อเป็นภาษาพูด และผู้อ่านเมื่อเป็นภาษาเขียน โดยให้สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟังหรือได้อ่านอย่างชัดเจนแน่นอนว่า ผู้พูด หรือ

ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจง เป็นความรู้สึกร่วมตัว หรือมีความเห็นเป็นกลางโดยทั่วไป (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2550: 53-54)

การเข้าใจอรรถลักษณะหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟังหรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่องรวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่จะอ่าน ซึ่งจะทำให้ได้ง่ายขึ้นเพราะคนฟังหรือคนอ่านทราบจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่แน่นอนและชัดเจน รวมทั้งสามารถลำดับความคิดตามเนื้อความได้ง่าย เนื่องจากในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของโครงสร้างการดำเนินเนื้อความอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่เริ่มเนื้อความจนกระทั่งจบในบริบทหนึ่ง ๆ ลำดับของการดำเนินเนื้อความในแต่ละอรรถลักษณะ จะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไป การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ทำเนียบภาษา” จะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีอรรถลักษณะเป็นการรายงานเพื่อให้ข้อมูล ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลาง ๆ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น ไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนเป็นต้น ระเบียบ ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กันในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้ไวยากรณ์เป็นระบบและเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่าง ๆ

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 54) กล่าวถึงอรรถลักษณะของภาษาจะเน้นความสำคัญของการดำเนินเนื้อความ หรือ โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structure) และลักษณะของภาษา (Linguistic Feature) แตกต่างกันไป อรรถลักษณะที่ใช้กันทั่วไปในการสื่อความมีดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. กระบวนการวิธี (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. การอภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

โดยสรุปแล้ว การเข้าใจความหมายของภาษาในการสื่อสารที่แท้จริงจำเป็นต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้สื่อความในบริบทต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน การเข้าใจอรรถลักษณะของภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะทำให้การสื่อความชัดเจนได้มากขึ้น โดยเฉพาะลำดับของการเรียบเรียงเนื้อความให้ต่อเนื่อง กระชับและตรงประเด็นตามที่ผู้สื่อความต้องการทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน อรรถลักษณะ

ดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีรายละเอียดลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความเพื่อการสื่อความหมายของภาษา ลักษณะของภาษา ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 54-62) ได้อธิบายไว้ดังนี้

2.2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่ผู้เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

จุดมุ่งหมายของการสื่อความ คือ การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ซึ่งอาจเป็นของตนเองหรือผู้อื่น

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. เริ่มต้นด้วยบทนำ
2. มีลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
3. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา และลำดับเหตุการณ์
2. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
3. เป็นเรื่องเล่า จึงเป็นเรื่องในอดีตใช้รูปประโยค Past Tenses
4. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และใจความต่อเนื่อง เช่น First, Second, Meanwhile, Then, Eventually, Afterward, Finally เป็นต้น
5. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง (Recount Genre)

It was a normal sunny day in the town of Pompeii in Italy in A.D. 79. Octavio Aurelius was in the school yard with his friends. Octavio's father was in his bakery. He made bread and sold it to the people of Pompeii. Octavio's mother was at home with Octavio's sisters. There's a high mountain near Pompeii. It's a volcano called Mount Vesuvius. On that day, there was smoke on the top of the volcano. Suddenly, there was a terrible noise. The earth trembled. The volcano erupted and lava flowed down the mountain. In minutes, there was lava in the school. Octavio Aurelius and his friends ran but the hot lava soon covered them. It covered the whole town of Pompeii and all the people who were there on that terrible day.

Taken from : Bounce now student's book 6 Unit 4 P. 40

2.2.2 รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การให้ข้อมูลลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. มีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องทั่วไป ซึ่งอาจให้คำจำกัดความ หรือคำนิยามทั่วไป
2. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภทลักษณะท่าที หรือลักษณะทางพฤติกรรมคุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

3. อาจมีบทสรุปด้วยในตอนท้าย

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางๆ ไม่เฉพาะเจาะจง
2. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ
3. อาจมีหัวข้อกล่าวเป็นเรื่องๆ
4. มักเป็นประโยคบอกเล่าเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันใช้ Simple Present Tense

ตัวอย่าง (Report Genre)

The solar system

There are millions of galaxies in the universe. Each galaxy has millions of stars. Our sun is just one of the stars in the Milky Way galaxy. It has a family of planets going around it. The planets in our solar system are :Mercury, Venus , Earth , Mars , Jupiter , Saturn , Uranus and Neptune. Mercury is the nearest planet to the sun. Neptune is the furthest away from the sun. The largest planet in the solar system is Jupiter. The smallest planet in the solar system is also the nearest to the sun. The nearest planet to Earth is Mars. Venus has the longest days in the solar system. Each year on Neptune is the same as 165 years on Earth . Uranus has the longest summers and winters in the solar system. They last 21 years each. Imagine that !

Taken from : Bounce now student's book 6 Unit 2 P.48

2.2.3 การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการของปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และ เหตุใดจึงเกิดขึ้น

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การให้ข้อมูลที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุและผลว่าทำไม อย่างไรจึงเกิดเหตุการณ์นั้น

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้นๆ
2. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. เป็นประโยคบอกเล่าใช้รูปประโยค Simple Present Tense และใช้ภาษาเป็นกลางๆ ไม่เฉพาะเจาะจง

2. มีคำสันธานเชื่อมประโยค เพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลกัน เช่น because, but, when, as etc.

3. ใช้คำวิเศษณ์เชื่อมประโยค เพื่อการขยายความของการกระทำ ทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง (Explanation Genre)

THE CAMEL AND THE DESERT

There are many hot and dry places in the world. The sun is very hot. They call this kind of land the desert. It is very hard to find water in the desert. It does rain in the desert but the water soon goes down under the sand. Sometimes we walk for many hours without seeing any plants. Yet there are animals in the desert. Camels are desert animals.

Desert people ride on camels when they go from place to place. The camel is called the “ship of the desert” because people use them to carry things in the same way as we use our ship in the sea. It is very hard for other animals to live in the desert. Men and the other animals have to drink water every day. But the camel is different. Its body can hold enough water for few days. It has wide, flat feet. They keep it from sinking into the sand.

The place where there are plants and water in the desert is called an oasis. There are many oases in the desert. People live in these oases. The camels walk from oasis to oasis carrying goods for the people in the oases. There are few railroads in some desert, but the camel is still the “ship”. Some deserts are very wide and dry. It will cost very much money to build railroad tracks across them.

There are some other animals that live in the desert besides camels. There are mice too. They also have flat feet. The mouse uses only his strong back legs to run across the sand. When he stands still, he rests on his tail. Other animals like to eat him but he is too fast.

Taken from : Highlights of Reading & Writing 2 P.189

2.2.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็น ส่วนตัวหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียง หรือโต้แย้ง

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การแสดงความคิดเห็น

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. เสนอประเด็นหรือหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หรือแสดงความคิดเห็น เช่น แสดงประโยชน์ หรือ ความสำคัญ

2. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอแต่ละความคิด

3. มีบทสรุปย่อประเด็นหรือหลักการในการแสดงความคิดเห็นของตนเพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องให้น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง

2. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และ 3 ในการกล่าวถึง เช่น I, we, he, she, it, they
4. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่าง (Exposition Genre)

MONEY

How do you pay your bills, by cash, money order or check?

Do you have a checking account?

What expenses do you usually pay by check?

Cash? Credit card? Money order?

Many people prefer to use checks instead of cash or money orders. They use checks to pay their rent, take care of household bills, and make purchases at department stores. Checks have advantages. Checks are cheaper than money orders. When you make a purchase, you can pay by check instead of carrying a large amount of cash with you. Your cancelled checks are your receipts for payment. You can cash your paycheck or other checks for free at the bank. Money is safer in the bank than at home. In most banks, your money is insured by the government up to \$100,000.

There are many kinds of checking accounts to choose from. Some are free but you have to keep a minimum balance in your account. Others require you to pay a service charge or to pay for each check that you write. Some accounts pay you interest on the amount you keep in your account. Some banks offer additional services if you have a checking account with them, such as an ATM (Automatic Teller Machine) card.

Some businesses, such as restaurants and gas stations, will accept credit cards, but they will not accept a check for payment. When you pay by check, you usually must show some form of identification with your signature or photo on it, such as a driver's license.

Taken from : Barbara Foley & Howard Pomann: Lifelines 3 P. 14

2.2.5 วิธีการ (Procedure) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการแนะนำวิธีปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การแสดงวิธีการในการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. นำเสนอวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. ให้รายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. เสนอขั้นตอนในการปฏิบัติตามลำดับอย่างเป็นรูปธรรม

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. เป็นประโยคคำสั่ง
2. ใช้กริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
3. ใช้ภาษาเป็นกลางๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล
4. ใช้คำนามอย่างหลากหลาย

ตัวอย่าง (Procedure Genre)

Thai Papaya Salad

Ingredients

- Papaya grated or chopped 2 cups.
- The tomato is a child.
- Lemon juice 1 tbsp.
- Soya sauce (or fish sauce) 1 ½ tbsp.
- Peep 2 ½ tablespoons sugar.
- 2-3 large cloves garlic cloves.
- 2 chili seeds.
- 2 tablespoons roasted peanuts.
- 3 tablespoons dried shrimp.

Step by step how to do it

1. The papaya, raw shell casing. Rinse thoroughly, scraping the halves into strips or chop then slice it into strips.
2. Peel the garlic, tomatoes, and peppers then wash them with clean water and drain the tomatoes, cut into pieces, then cut the pepper and garlic into small pieces. The pound fine. Add shrimp to it. Pound enough to soften the beans and then roasting it.
3. Add tomatoes then Pound to soften and mix them with the pound.
4. Mix lemon juice, thin soy sauce (or fish sauce) and mix in a cup of palm sugar to taste the three flavors of papaya, and then scrape into a mixing bowl. Take a pound and mix it
5. Spoon into the dish, then serve with vegetables

Taken from : <http://deliciousthaifood-sonny.blogspot.com/2011/06/how-to-make-som-tom-papaya-salad.html>.

2.2.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ ส่วนมากเป็นเรื่องนิทาน หรือนิยาย

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การถ่ายทอดจินตนาการเป็นเรื่องราว ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่คิดสร้างสรรค์ขึ้นเอง หรืออิงข้อมูลจากเรื่องจริง

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่อง บ่งบอกตัวบุคคล สถานที่หรือเวลา
2. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
3. แสดงปมปัญหาของเรื่อง
4. แสดงการคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปมปัญหา

5. อาจให้คำพิพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. เป็นเรื่องราวในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้วใช้รูปประโยค Past Tense
2. ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคล หรือสิ่งของอื่นๆ
4. อาจมีการซ้ำย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง และบ่งบอกความเป็นเหตุ

เป็นผลความคล้ายตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

6. มีประโยคที่ยกคำพูดของตัวละครมากล่าวเป็น Direct Speech

ตัวอย่าง (Narrative Genre)

The Brave Frogs

One upon a time Jake and Jill were good friends. It was a beautiful morning. Jack and Jill went playing near a milk bucket. "Do you want to jump onto the milk bucket?" asked Jack. "OK. Let's go!" both of them jumped together. "Hey Jack, let's race to the opposite side of this milk bucket." "Okay, I want to know whose legs are stronger." Both frogs jumped with each other. Plop! "Oh Jack! Help me" Jill shouted while he was falling into the milk bucket. However, Jack couldn't jump to there too. They fell into the milk bucket. They tried to jump onto the top edge of the milk bucket, but some milk made their feet slip. Jack said hopelessly, "It is very difficult. I will be exhausted before I swim across." "I think if we try, we can do it," Jill said surely.

There was a ladle in the milk bucket, so Jill thought if he swam toward the ladle, he could jump onto the top edge of the milk bucket. Jill tried to swim toward the ladle and then he could do it. "Come back! Try! We will jump together." Jack got a powder when he heard that. "OK, I will swim now." Jack swam toward Jill slowly.

Suddenly, the farm owner will pour some milk into the milk churn. "Hurry up! We have no time to lose. If he pours it into the milk churn, we will die," Jill said to Jack. While Jack was swimming, Jill pulled Jack's hand and helped him to jump onto the ladle. "Jump as far as we can!" Both of frogs could jump out from the milk bucket in time. Finally, the farm owner poured the milk into the milk churn.

Taken from : New Aha! English 6 P. 106-107

2.2.7 การอภิปราย (Discussion) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงเหตุผล และความจำเป็น ซึ่งให้เห็นข้อดี ข้อเสีย เป็นการจูงใจผู้อื่นให้คล้อยตาม

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การแสดงความคิดเห็น โดยมีแนวความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลหลายทางเพื่อสรุปข้อยุติหรือมติเป็นแนวคิดสำคัญ

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการ หรือความสำคัญของเรื่องอย่างชัดเจน
2. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือข้อสนับสนุนโดยการอ้างอิง แสดงเหตุผล
3. ตอนสุดท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุป ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดย ย้ำหลักการ หรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับบทนำ

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และผู้อื่น
2. ใช้ประโยคบอกเล่า
3. มีข้อความสนับสนุน หรืออ้างอิงให้เหตุผล
4. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง หรือคล้อยตาม หรือเป็นเหตุเป็นผลกัน
5. ใช้รูปประโยค Present Simple Tense

ตัวอย่าง (Discussion Genre)

WORKING IN HOLLYWOOD

If you ask people working in Hollywood about their work, they tell you it is exciting, but hard. It takes months and sometimes years to make movies and television shows and to prepare theater productions.

A television show may be a half - hour long. But it can take several weeks to complete. A movie can take months to complete. Stories are written. Actors and actresses are chosen. Costumes are designed and made. Sets are designed and built. Music is written and recorded. Camera and lighting technicians are selected. Then everyone has to rehearse, rehearse, rehearse. You can get tickets to see a television show being filmed. Then you see how long it takes to get everything right. Sometimes a half – hour show takes four or five hours to film. The same scene is filmed over and over again. Then the film or videotape has to be cut to a half hour or less.

Movies take even longer. In the early days of Hollywood, movies were made in a few days. They were filmed in barns, in people's yards, and anywhere moviemakers found room. Early movies were ten minutes to a half hour long. Today movies are made in studios, in the air, under water, or even in volcanoes! Most movies are about two hours long, but some are as much as six hours long. Artists work hard in Hollywood. They are an important part of movie making. They paint the backgrounds and sets and help with special effects.

After the movies are made, artists draw titles for them. The titles tell you all the people who helped to make the movie. The titles often become part of the advertising for the movie.

Everyone works hard in Hollywood. You see movies sitting in a comfortable theater. The people who made the movie worked hard to entertain you, but they enjoyed it too.

Taken from : Highlights of Reading & Writing 3 P.220

2.2.8 การสังเกต (Observation) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงหรือปรากฏการณ์ของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์หนึ่งๆ

จุดมุ่งหมายในการสื่อความ คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหรือปรากฏการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์หนึ่งๆ

ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure)

1. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต ปังเวลาหรือสถานที่
2. มีลำดับของการบอกรายละเอียด
3. ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา (Linguistic Feature)

1. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา หรือสถานที่ และลำดับการบอกรายละเอียด
2. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่างๆ
3. ใช้ภาษาเป็นกลางๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่าง (Observation Genre)

TEA

Tea ranks as the most popular drink in more countries than any other beverage does. Most of the world's tea is produced in ten countries. In order of production they are India, China, Sri Lanka, Russia, Japan, Indonesia, Kenya, Turkey, Bangladesh, and Malawi. India leads the world in tea production and in total tea consumption. However, after the Indians, the Irish, British, and New Zealanders drink the most tea per person. The Irish average about eight pounds per person each year. That's enough to brew 1,600 cups of tea for each person! Compared to that, the United States yearly consumption of about three quarters of a pound per person seems insignificant.

The best tea is grown at altitudes from three to seven thousand feet. The plants grow more slowly at that altitude, adding to the flavor of the tea. On commercial tea plantations, new tea plants are usually started from seeds in a nursery bed. When the plants are about eight inches high, they are transplanted to the field. The plant is ready to be harvested in three to five years. In the wild, tea plants can grow over thirty feet high. However, commercial plants are kept trimmed to about three to four feet.

When a tea plant is mature, it produces a flush. Each flush consists of two leaves and a bud. New flushes are produced every one to two weeks. Workers called tea pluckers pick the flushes from the bushes by hand. A good plucker can gather about forty pounds of flushes per day. That will produce about ten pounds of processed tea.

After it is picked, the tea is taken directly to be processed at the tea factory. There are three basic kinds of processed tea : black, green, and oolong. Each is created by a slightly different processing method. In making black tea, the leaves are first spread on shelves called withering racks. Air is blown over the leaves to remove excess moisture. Next the leaves are crushed in a rolling machine to release their juices. From there the leaves are placed in a fermenting room where the heat and humidity are carefully controlled. Finally, the leaves are dried in ovens. This is the stage at which they take on their characteristic blackish-brown color. Black tea is processed in most parts of the world. Green tea and oolong tea are produced almost exclusively in China and Japan. The first step in making green tea is to steam the fresh leaves in a giant vat to prevent them from losing their color. Then the leaves are crushed and dried. Oolong tea is created by partially fermenting the leaves before any of the other steps are taken. It results in a tea that is greenish brown.

Taken from : Essential English Reading Skills for Intermediate Students P.102-103

2.3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเป็นการสอนที่จัดเนื้อหาตามอรรถลักษณะทั้ง 8 ชนิด โดยอาศัยหลักการจากภาษาศาสตร์เชิงระบบ จากการศึกษางานวิจัยของ Callaghan; Knapp; & Noble.1993; Cope; & Kalantzis. 1993; Langer.1981; เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534: 34; อ้างอิงจาก Christie; Gray; & Macken. n.d. พบว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) มีกระบวนการสอนแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้รูปแบบ (Modeling)

ขั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint negotiation)

ขั้นที่ 3 เขียนเนื้อความโดยอิสระในอรรถลักษณะเดิม (Independent construction)

ขั้นที่ 1 ให้รูปแบบ (Modeling)

ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและบอกรายละเอียดของเรื่อง พร้อมทั้งใช้ภาษาได้ถูกต้องตามลักษณะของแนวแบบอรรถฐานภาษาในเรื่องนั้นๆ

ขั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint negotiation)

ให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เพื่อนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ขั้นที่ 3 เขียนเนื้อความโดยอิสระในอรรถลักษณะเดิม (Independent construction)

ให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดเห็นของตนเองให้มากขึ้น โดยให้นักเรียนเขียนเรื่องมาใหม่ เขียนเป็นกลุ่ม และนำเสนอผลงานได้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหน้าชั้น

จากขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้นตอน ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นแนวการสอนตามลำดับได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ (Modeling)

1.1 ครูนำเสนอโดยให้นักเรียนดูรูปภาพจากหน้าปกนิทานอาเชียนแล้วให้นักเรียนลองเดาดูว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อดึงความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนให้นักเรียนนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่เคยได้พบ ได้ยิน หรือได้ฟังเกี่ยวกับภาพนั้นๆมาใช้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ เช่น “นักเรียนเคยเห็นภาพนี้ที่ไหน มีตัวละครใดบ้าง มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร นิทานอาเชียนเรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้น่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.2 ครูอ่านเรื่องที่ละหน้า พร้อมทั้งใช้ภาพประกอบในแต่ละหน้าเพื่อช่วยให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อครูอ่านจบแต่ละหน้าโดยใช้เสียงและท่าทางประกอบให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจน มีชีวิตชีวาตามธรรมชาติของภาษาและของเรื่อง ให้นักเรียนเดา หรือคิดว่าเหตุการณ์ในหน้าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น ทำให้การอ่านสนุกสนานชวนตื่นเต้นมากขึ้น นอกจากนี้ยังเข้าใจลำดับของเรื่องได้ชัดเจนว่าเรื่องราวใดเกิดก่อนเกิดหลัง อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล การอ่านค่อยเป็นค่อยไปจนจบเรื่อง

1.3 เสนอรายละเอียดของเรื่อง โดยครูใช้คำถามป้อนเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนจดจำอะไรจากเนื้อเรื่องได้บ้าง อาทิเช่น คำศัพท์จากเรื่อง ตัวละครในเรื่อง สถานที่เกิดขึ้นที่ไหน มีปมปัญหาอะไร เขาแก้ปัญหาอย่างไร” เป็นต้น

1.4 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง โดยครูเขียนแผนผังมโนทัศน์ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบที่ให้นั้นผู้เขียนมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร โดยใช้โปรแกรม powerpoint โดยมีส่วนประกอบต่างๆจากเนื้อเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว คือ ชื่อเรื่อง บทนำ ปมปัญหา วิธีแก้ปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยกันพิจารณารายละเอียดต่างๆร่วมกัน

1.5 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในวรรณลักษณะแบบเรื่องเล่า เชิงจินตนาการ ในขั้นตอนนี้ครูใช้การถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน นักเรียนจะได้รู้วิธีในการใช้รูปศัพท์หรือภาษาเป็นอย่างไร มีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน

1.6 ครูเขียนสรุปคำตอบทั้งหมดจากการอภิปรายร่วมกันโดยครูจะแยกออกมาเขียนในลักษณะเป็นแผนภูมิ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยกันเขียนแผนภูมิเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

1.7 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดเรียงเนื้อเรื่องให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามลำดับโครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) ซึ่งมีอยู่ 4 ส่วน

1.8 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) และโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice)

2.1 ครูให้นักเรียนทำงานกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทำแบบฝึกหัดที่ 1 เพื่อหาองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนของโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) คือ 1) Orientation 2) Complication 3) Resolution 4) Coda โดยเขียนประโยคจากในเนื้อเรื่องให้ตรงกับโครงสร้างการดำเนินเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

2.2 ครูให้นักเรียนทำงานเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) โดยเขียนคำกริยาที่ครูกำหนดให้ เปลี่ยนให้อยู่ในรูปของอดีต (Past Simple Tense)

2.3 ครูให้นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยอ่านเนื้อเรื่องแล้วเรียงลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านโดยอิสระ (Independent Study)

3.1 ครูแสดงเนื้อหาที่นักเรียนอ่านไปแล้วอีกครั้งและให้นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่โดยใช้ตัวละครเดิม

3.2 นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่ โดยการวาดภาพและเขียนบรรยายประโยคใต้ภาพที่ละเฟรม

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

3.4 ครูประเมินผลโดยการตรวจใบงาน แบบฝึกหัด และผลงานกลุ่มพิจารณาจากผลงานที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และแสดงผลงานของนักเรียน เช่นติดผลงานบนบอร์ดผลงานนักเรียนเก็บเข้าแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน เป็นต้น

2.4 แนวทางการประเมินการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

จากกระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียน จากการการตอบคำถามของนักเรียนในขณะที่ดูรูปภาพ การที่นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับโครงสร้างต่างๆของเนื้อความ โดยครูเป็นฝ่ายแนะโดยใช้คำถาม การที่นักเรียนนำผลงานของตนเองมาเสนอหน้าชั้น การสะกดคำ และแต่งประโยคหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบบรรทัดฐานไปแล้ว การร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่ม ความสนใจของนักเรียนในการอ่าน การฟัง สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง หรือเข้าห้องปฏิบัติการทางภาษา หากผู้สอนต้องการวัดทักษะการเขียนของผู้เรียน สามารถประเมินได้จากชิ้นงานของผู้เรียนหลังจากชั้นอ่าน โดยอิสระเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สอนจะประเมินผลภายหลังการเรียนการสอนหรือประเมินผลตามสภาพจริงระหว่างการเรียนการสอน เป็นต้น

2.5 ประโยชน์ของการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

คิมและคิม (Kim; & Kim. 2005: 6) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ไว้ดังนี้

1. วิธีการสอนนี้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน กล่าวคือสามารถผูกเรื่องการสอนภาษาตามหน้าที่ พร้อมทั้งสอนให้ผู้เรียนเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างแท้จริง
2. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เอกลักษณ์จากบทอ่านต่างรูปแบบแล้วมีความเข้าใจในบริบทการใช้ภาษาตามธรรมชาติ ในการเรียนรู้ภาษาในแต่ละเอกลักษณ์ ผู้เรียนจะเกิดความรู้พื้นฐาน (Background knowledge) การเรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษาใหม่ ผู้เรียนจะมีความรู้เดิม (Prior knowledge) ดังนั้นจึงสามารถอ่านและเขียนภาษาเพื่อสื่อความหมายได้
3. การสอนตามแนวบรรทัดฐานนั้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งรอบตัว ได้รับรู้ว่าการอ่านและการเขียนนั้นมีประโยชน์ในการจัดระบบเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ตลอดจนส่งเสริมให้คิดอย่างมีเหตุผล
4. การสอนตามแนวบรรทัดฐานกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด และได้เรียนรู้โครงสร้างในการอ่านและการเขียนในรูปแบบต่างๆ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีแนวทางการประเมินที่สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางภาษาในหลายด้าน นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมีเหตุผล การเรียนแบบร่วมมือ และคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

เชคเตอร์ และสเชคเตอร์ (Shecter;& Schecter. 1987: 23-25) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและเขียนตามแนวทฤษฎี การสอนภาษาแบบบรรทัดฐานของนักเรียนในเมือง ซึ่งต่างวัฒนธรรมในห้องเรียนเดียวกัน จำนวน 30 คน ในระดับเกรด 5 ใช้การวิจัยแบบสังเกตพฤติกรรม

(Ethnographic Observation) ใช้เวลา 1 ปี เนื้อหาที่ใช้ในการสอนคือ วรรณลักษณะ 2 ชนิด ได้แก่ เรื่องนวนิยายวิทยาศาสตร์และเรื่องจินตนาการ (Science Fiction Versus Fantasy) จากนั้นผู้สอนและผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า บริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้อย่างดียิ่ง

มาร์แชล (Marshall. 1991: 3-13) ได้นำแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มาใช้สอน การเขียนรายงานกับนักศึกษามหาวิทยาลัย Papua New Guinea University of Technology ซึ่ง กำลังเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาเหล่านี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อใช้สำหรับเขียนรายงานนิพนธ์วิทยาศาสตร์ จะมีโครงสร้างทางภาษาโดยเฉพาะ ซึ่ง ผู้วิจัยได้ฝึก การใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดทางวิทยาศาสตร์ โดยการสื่อ ความคิดนั้นออกมาในรูปแบบของการเขียนรายงาน

ซาลาซัวร์ (Salahshoor. 2001: 12) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงการนำทฤษฎีอรรถฐาน มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในประเทศอิหร่าน ซึ่งมี ปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมด้านโครงสร้างทางภาษาของนักเรียน เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุ เขาพบว่า นอกจากนักเรียนจะขาดการฝึกปฏิบัติแล้ว ยังมีการใช้วรรณลักษณะภาษา (Genre) ไม่เหมาะสมกับระดับชั้นอีกด้วย ทั้งนี้ซาลาซัวร์ ได้วิเคราะห์จากตำราเรียนที่ใช้พบว่ามีเนื้อหา ค่อนข้างยาก เช่น บางเนื้อหาเหมาะกับการศึกษาเพื่อการวิจัยมากกว่าที่จะนำมาใช้สอนเพื่อ การเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความระมัดระวังในการเลือกใช้เอกสารตำรามากขึ้น โดยมีเป้าหมายใน การเลือกใช้ วรรณลักษณะทางภาษาให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงส่งเสริมความรู้ทางด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั่นเอง

อาไต (Atai.2002: 90) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการอ่านเพื่อทำความเข้าใจสำหรับ ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการเฉพาะของนักศึกษาทันตแพทย์ ด้วยวิธีการสอนตามแนวคิด อรรถฐาน และทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแบบดั้งเดิมหรือสอนแบบแปล ผลการวิจัยพบว่า หลังการ ทดลอง คะแนนของกลุ่มที่ทดลองสอนด้วยแนวคิดอรรถฐานสามารถทำได้ดีกว่า กลุ่มควบคุมที่สอน ด้วยทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจแบบดั้งเดิมหรือการสอนแบบแปล

ซาจิต และ พูน (Sarjit and Poon. 2005: 30) ได้ศึกษาการใช้แนวคิดอรรถฐานและ กระบวนการเขียนในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในทางธุรกิจ ของนักศึกษาในประเทศมาเลเซีย ผลการศึกษาพบว่า การใช้กระบวนการเขียนในการสอน สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน ให้มากขึ้น รวมทั้งจัดได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความ มั่นใจที่จะแสดงออกในการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ส่วนแนวคิดอรรถฐานก็สามารถช่วยใน การสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในการทำความเข้าใจเนื้อหาของการเขียน ภาษาอังกฤษในทางธุรกิจ

หลินหลิน (Linlin.2005:26) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำแนวคิดอรรถฐานไปใช้ในการเขียนงานวิชาการของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดอรรถฐานทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้รับรู้อรรถลักษณะชนิดต่าง ๆ ได้เร็วขึ้นและทำให้นักเรียนเขียนงานตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534:134) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณิชาภัทร วัฒนพานิช (2543: 59) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (ด้วยสื่อหนังสือพิมพ์) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สงวนศรี ไทรอค (2547: 67) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการสอนแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะการเล่นิทาน การเสนอข่าวจากหนังสือพิมพ์และการอธิบาย และการสอนตามคู่มือครูผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอรรถฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ เจตคติสูงกว่า การสอนอ่านตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2548: 97) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านความสามารถในการเขียน แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

อินทร์วรุณ เกษตรชนม์ (2551: 96) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2552: 101) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาแบบอิสระที่ใช้หลักการทางสมองด้วยทฤษฎีอรรถฐาน สำหรับครูภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้านการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนร้อยละ 91 ด้านความสามารถในการอ่าน ร้อยละ 58 และด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 65 และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นทางบวกต่อโปรแกรมการเรียนรู้การสอนที่ได้รับทุกประเด็นและโดยรวมในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยสรุปได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีการหนึ่งและเหมาะสมที่จะนำมาสอนไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ เพราะการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาในรูปแบบของเนื้อความที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการสื่อความ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านหรือฟังได้เข้าใจ และใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานอาเซียน

3.1 ความหมายของนิทานอาเซียน

พัชราภรณ์ ปัญญาวุฒิกโร (2556: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานอาเซียนถือเป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ความเป็นประเทศอาเซียน เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและชุมชนของอาเซียนจากรุ่นสู่รุ่น และยังกล่าวอีกว่า กระบวนการอ่านคือ “มิติทางวัฒนธรรม” งานเขียนวรรณกรรม และนิทาน ถ่ายทอดบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ช่วยให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียน หนังสือนิทานที่ผลิตขึ้นในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันตามบริบทของประเทศนั้นๆ สิ่งหนึ่งที่คล้ายกันคือความงดงามของชีวิตผ่านภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่แต่ละประเทศพยายามสอดแทรกลงไปหนังสือสำหรับเด็ก ทั้งเพื่อปลูกฝังด้านสุนทรียะ และ/หรือเพื่อให้หนังสือเล่มนั้นๆ น่าสนใจผลที่ตามมาคือการซึมซับความงามเหล่านั้นผ่านจิตใต้สำนึกเข้าไปในตัวเด็ก จนทำให้เกิดรสนิยมอันดีทั้งในด้านภาษาและศิลปะ

นิทานอาเซียน หมายถึง เรื่องเล่าหรือนิทานพื้นบ้านของแต่ละชาติมีเนื้อหาสาระที่หลากหลายบางเรื่องบอกเล่าความเป็นมาของสถานที่ บางเรื่องบอกกล่าวถึงสิ่งมหัศจรรย์ บางเรื่องตลกขบขันบางเรื่องเกี่ยวกับผี เป็นสื่อกลางการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับในวิถีชีวิตที่แตกต่างทั้งทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่หลากหลาย มีความสนุกสนาน

สอดแทรกคติสอนใจและคุณธรรม จริยธรรม เช่น นิทานอาเชียนจากประเทศไทย เรื่องขานากับงูเห่า (A Farmer and a Cobra) นิทานอาเชียนจากประเทศกัมพูชา เรื่อง กลิ่นอาหาร (Food's Smell) และนิทานอาเชียนประเทศอินโดนีเซีย เรื่อง กระเจงเจ้าปัญญา (A Wise Mouse Deer) เป็นต้น (นิทานอาเชียนสำหรับเด็ก. 2556: ออนไลน์)

นิทานอาเชียน คือ เรื่องเล่าของแต่ละชาติมีเนื้อหาหลากหลาย บางเรื่องบอกความเป็นมาของสถานที่ บางเรื่องกล่าวถึงสิ่งมหัศจรรย์ เรื่องตลกขบขัน การแก้ปัญหาโดยใช้ปัญญา นิทานอาเชียนของแต่ละประเทศนอกจากให้ความบันเทิง ช่วยสร้างความเข้าใจและยอมรับในวิถีชีวิตที่แตกต่างทั้งด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่หลากหลายของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเชียนยังมีความสนุกสนานจากนิทานแต่ละประเทศ อีกทั้งสอดแทรกคติสอนใจ ปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเชียน (นิทานพื้นบ้านอาเชียน 10 ประเทศ. 2556: ออนไลน์)

นิทานอาเชียน ทุกเรื่องต่างให้ข้อคิดและคติสอนใจ บางเรื่องเป็นนิทานอธิบายเหตุที่กล่าวถึงที่มาของสถานที่หรือสัตว์ต่างๆ ในปัจจุบัน อาทิเช่น เรื่องกำเนิดค้างคาว ที่บอกเล่าว่าทำไมเราจึงเรียกค้างคาวว่า นกมีหูหนูมีปีก หรือจะเป็นตำนานกำเนิดภูเขาในประเทศลาวที่ชื่อว่า ภูท้าวภูนาง นิทานอาเชียนบางเรื่องคล้ายกับนิทานหรือตำนานของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะความเหมือนของความเชื่อและขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่มีความคล้ายกัน ประเทศแต่ละประเทศเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน นิทานอาเชียน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2556: 1)

นิทานอาเชียน เป็นเสมือนประตูปานแรกที่จะเปิดให้เด็ก ๆ ได้ก้าวไปทำความรู้จักชาติสมาชิกทั้งสิบในประชาคมอาเชียนของเรา ซึ่งนอกจากความสนุกสนานตามแบบฉบับของนิทานแล้ว นิทานอาเชียนยังให้แง่คิด คติสอนใจ และจินตนาการที่ผสมเข้ากับวัฒนธรรมความเชื่อของคนในประเทศนั้นๆ อย่างแยบยล ทำให้เด็ก ๆ รู้จักและเข้าใจสังคมอันเป็นถิ่นกำเนิดของนิทานแต่ละเรื่องที่มีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งจะเป็นพื้นฐานไปสู่การเรียนรู้ เรื่องราวของอาเชียนที่สลับซับซ้อนขึ้น (มหัศจรรย์นิทานอาเชียน. 2555: 1)

ซึ่งในที่นี้ผู้ศึกษากล่าวถึง นิทานอาเชียน จำนวน 3 เรื่อง 3 ประเทศดังต่อไปนี้

1. นิทานอาเชียน ประเทศไทย เรื่องขานากับงูเห่า (A Farmer and a Cobra)
2. นิทานอาเชียน ประเทศกัมพูชา เรื่อง กลิ่นอาหาร (Food's Smell)
3. นิทานอาเชียน ประเทศอินโดนีเซีย เรื่อง กระเจงเจ้าปัญญา

(A Wise Mouse Deer)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า นิทานอาเชียน คือ นิทานซึ่งเป็นเรื่องเล่าของแต่ละชาติในกลุ่มประชาคมอาเชียน แต่ละเรื่องบอกความเป็นมาของสถานที่ บางเรื่องกล่าวถึงสิ่งมหัศจรรย์ เรื่องตลกขบขัน ตลอดจนสอดแทรกถึงวัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละประเทศอยู่ในนิทานอาเชียนด้วย นอกจากจะได้รับความสนุกสนาน สร้างจินตนาการแล้ว ยังให้แง่คิด คติสอนใจ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมลงไปด้วย

3.2 สุนทรียะของนิทานอาเซียน

หนังสือนิทานที่ผลิตขึ้นในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันตามบริบทของประเทศนั้นๆ แต่สิ่งหนึ่งที่คล้ายกันคือความงามของชีวิตผ่านภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่แต่ละประเทศพยายามสอดแทรกลงไปหนังสือสำหรับเด็ก ทั้งเพื่อปลูกฝังด้านสุนทรียะ และ/หรือเพื่อให้หนังสือเล่มนั้นๆ น่าสนใจ ผลที่ตามมาคือการซึมซับความงามเหล่านั้นผ่านจิตใต้สำนึกเข้าไปในตัวเด็กจนทำให้เกิดนิสัยอันดีทั้งในด้านภาษาและศิลปะ ซึ่งสุนทรียะในหนังสือสำหรับเด็กพอจะแบ่งออกได้ดังนี้ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. 2555: ออนไลน์)

1. สุนทรียะด้านศิลปะ หนังสือนิทานสำหรับเด็กหรือจะเรียกตามหลักการทำหนังสือคือ หนังสือนิทานภาพสำหรับเด็ก หนังสือนิทานเหล่านี้มีภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นเมื่อภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องหรือสื่อสารกับเด็ก นักวาดหรือคนทำภาพประกอบจึงต้องพิถีพิถันการทำภาพมากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะคำนึงถึงความงามของภาพแล้ว ยังต้องคำนึงถึงอารมณ์ความรู้สึกที่สื่อสารถึงเด็กด้วย ดังนั้นภาพประกอบในหนังสือนิทานจึงเป็นงานศิลปะที่ครบถ้วนทั้งความงามและการสื่อสารเรื่องราวกับผู้ดู/ผู้อ่าน ในหลายประเทศมักจะใช้ศิลปินหรือจิตรกรมาวาดภาพประกอบหนังสือนิทาน และศิลปินหรือจิตรกรเหล่านั้นก็จะถูกชี้แนะจากกองบรรณาธิการเพื่อให้ภาพที่ใช้ประกอบหนังสือแต่ละเล่มสามารถสื่อสารถึงเด็กได้ และที่สำคัญผู้วาดภาพประกอบเหล่านั้นมักจะสอดแทรกศิลปวัฒนธรรมของประเทศตนเข้าไปด้วย เพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นถิ่นหรือภูมิภาคของตนเอง เช่น เรื่องอุบายเศรษฐี (นิทานไทย) ที่ผู้วาดภาพประกอบใช้รูปแบบและโครงเรื่องของศิลปะไทยซึ่งแสดงถึงความเป็นไทยได้อย่างเด่นชัด

หนังสือนิทานจากประเทศฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ก็เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในการนำรูปแบบศิลปะเฉพาะตัวอันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชนมาแทรกไว้ในภาพประกอบ ด้วยความละเอียดอ่อนและความปราณีตในรายละเอียดเล็กๆ ได้อย่างสวยงาม น่าสนใจ เช่น ในนิทานเรื่อง Ang Kapatid ng Tatlong Marya: ชายหนุ่มกับพี่สาวทั้งสามที่หายไป (ประเทศอินโดนีเซีย) และ Ayu And The Perfect Moon: อายุกับคืนพระจันทร์เต็มดวง (ประเทศอินโดนีเซีย)

2. สุนทรียะด้านภาษา การแตงนิทานสำหรับเด็ก ผู้แตงต้องเข้าใจโลกของเด็ก เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก และต้องแตงด้วยเจตนาที่ดีที่มีต่อเด็ก ดังจะเห็นได้ว่านิทานหลายเรื่องทั้งนิทานเก่าและนิทานใหม่ ถ้าแตงด้วยหลักการดังกล่าวนี้ ก็มักจะเป็นที่ประทับใจแก่เด็ก และถูกเล่าขานยาวนาน นอกจากนี้ผู้ประพันธ์เรื่องหรือคำมักจะใช้คำที่สวยงามหรือวรรณกรรมที่มีภาษาที่สละสลวย บางประเทศนักแตงหรือผู้ประพันธ์นิทานสำหรับเด็กมีอาชีพเป็นนักเขียน คือสามารถเขียนได้หลากหลายรูปแบบ จึงเป็นผู้ที่รู้มรยภาษา และเมื่อประพันธ์นิทานจึงใช้คำที่สละสลวยไพเราะ คำในนิทานหลายเรื่องอาจจะยากเกินวัยเด็ก แต่เมื่อเป็นหนังสือนิทานภาพที่มีองค์ประกอบอื่นๆ คือ ภาพประกอบและเนื้อเรื่องก็จะทำให้เด็กเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย อันเป็นการพัฒนาด้านภาษาในตัวเด็กได้อย่างดี มีนิทานหลายเรื่องที่ถูกแตงใช้ลักษณะเด่นด้านภาษา

ของท้องถิ่นของตนเพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์ของประเทศนั้นๆ เช่น เรื่องแมวยายปุง (นิทานไทย) ผู้ประพันธ์เรื่องแมวยายปุงได้ใช้ลูกเล่นหรือการเล่นคำแบบไทยๆ คือมีคำสร้อยและด้วยความสามารถของผู้ประพันธ์ที่สามารถนำคำสร้อยเหล่านั้นมาร้อยเรียงจนสามารถอ่านจากหน้าไปหลังและอ่านจากหลังไปหน้า เช่น อ่านจากหน้าไปหลัง “ กุ้ง หม้อต้มกุ้ง ยายปุง เป็บป๊าบ ตา ฉาบ โฉ่งฉ่าง นกยาง 5 ตัว หนูพั้ว สีชมพู เจ้าหมูเหลาะแหละ เจ้าแพะ โลเล พระเอกลิเก เสียงหวาน” อ่านจากหลังไปหน้า “ เสียงหวาน พระเอกลิเก โลเล เจ้าแพะ เหลาะแหละ เจ้าหมู สีชมพู หนูพั้ว 5 ตัว นกยาง โฉ่งฉ่าง ลุงฉาบ เป็บป๊าบ ยายปุง หม้อต้มกุ้ง กุ้ง” วิธีการนี้นอกจากจะแสดงถึงลูกเล่นด้านภาษาแล้วยังทำให้ผู้ฟังสนุกกับเสียงของภาษาด้วย จึงทำให้ภาษาในนิทานเรื่องแมวยายปุงมีเสน่ห์น่าประทับใจยิ่ง อีกจุดสังเกตหนึ่งที่หยิบยกมาศึกษา คือ การใช้ตัวละครตัวเอกในเรื่อง เป็นผู้บอกเล่าเรื่องราวความหลากหลายของเชื้อชาติ แต่มุ่งเป้าให้เห็นถึงการยอมรับความต่างซึ่งกันและกัน โดยใส่รายละเอียดลงในชื่อของตัวละคร ซึ่งจะเห็นได้จากนิทานเรื่อง Fan goes Sea : ‘แฟน’ ผจญภัยในท้องทะเล (ประเทศมาเลเซีย)

การใช้ตัวละครแทนความรู้สึกนึกคิดตามปรกติพฤติกรรมนิสัยเด็กก็เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่น่าสนใจ เช่น ความอิจฉาเล็กๆ น้อยๆ ความขี้นงี่เหน่ง จนไปถึง ความอยากเป็นเจ้าของมาเป็นต้นเหตุของการดำเนินเรื่อง เรียนรู้จากเหตุการณ์ต่างๆ ไปจนถึงจุดของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติได้ ซึ่งจุดที่ทำให้เด็กไม่รู้สึกรำคาญหรือถูกสอนโดยตรง คือ การเข้าข้างเด็กไปก่อนแล้วสอนกันทีหลัง เป็นวิธีการที่แยบยล สนุกสนาน และจบได้ในหนังสือเล่มเดียว ดังจะปรากฏให้เห็นในตัวอย่างหนังสือนิทานเรื่อง The Book That was Handed down : หนังสือเล่มนี้ก็เป็นของฉันทน์ (ประเทศสิงคโปร์) สำหรับนิทานจากประเทศแถบอินโดจีน ก็มีวิธีสื่อสารและสอนเด็กแบบตรงไปตรงมาแต่ชวนติดตามด้วยเช่นเดียวกัน เช่น ตัวอย่างนิทานจากประเทศกัมพูชา เรื่อง รำคาญจริงๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่า “นิทาน” จึงไม่ใช่เป็นเพียง “เรื่องเล่า” แต่นิทานเป็นตัวแทนความรัก ความผูกพัน ความหวังใย การส่งต่อและสืบสานคุณค่าความงาม ความเชื่อ และองค์ความรู้ที่สั่งสมกันมา ซึ่งถือเป็นวิธีการสากลที่ใช้กันมาแล้วหลายร้อยปีทั่วโลก

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม

4.1 ความเป็นมาของวิธีการสอนแบบเดิม

จากการศึกษาความเป็นมาของการสอนแบบเดิม พบว่ามีหลักการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของ กาเย่ (อาคม จันทรสุนทร. 2527: 6-7; อ้างอิงจาก Gagne.1967) เป็นนักจิตวิทยาทฤษฎีการสอนและนักการศึกษา ในกลุ่มผสมผสานระหว่างพฤติกรรมนิยมกับพุทธินิยม (behavior cognitivist) มีการอาศัยทฤษฎีและหลักการที่หลากหลายเนื่องจากความรู้มีหลายประเภท บางประเภทสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้ง บางประเภท

มีความซับซ้อนมากจำเป็นต้องใช้ความสามารถในขั้นสูง กาเย (Gagne) ได้จัดชั้นการเรียนรู้ซึ่งเริ่มจากง่ายไปหายากโดยผสมผสานทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยมและ พุทธนิยมเข้าด้วยกัน

4.2 ทฤษฎีสหสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนแบบเดิม

ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ของ กาเย (พระมหาธีรราชกุล บำรุง.2548:92-93; อ้างอิงจาก Gagne.1967: 92-93) ได้แยกประเภทของการเรียนรู้ไว้ 8 ประเภทได้แก่ การเรียนรู้ สัญญาณ การเรียนรู้สิ่งเร้า-การตอบสนอง การเรียนรู้การเชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง การเชื่อมโยงทาง ภาษา การเรียนรู้ความแตกต่าง การเรียนรู้ความคิดรวบยอด การเรียนรู้กฎ การเรียนรู้การแก้ปัญหา นอกจากนั้น กาเย ได้แบ่งสมรรถภาพการเรียนรู้ของมนุษย์ไว้ 5 ประการ คือ สมรรถภาพในการ เรียนรู้ข้อเท็จจริง ทักษะเชาว์ปัญญา ยุทธศาสตร์ในการคิด ทักษะการเคลื่อนไหว และเจตคติของ บุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ (signal learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่ง ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่ไม่ให้แสดงออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของ พาฟลอฟ (Pavlov) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (stimulus response learning) เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุม พฤติกรรมของตนเองได้ มีความตั้งใจและรู้ตัวในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมต่อสิ่งเร้า ต่างๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสมจะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง

3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่ (chain learning) เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรม อย่างต่อเนื่องตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไปเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่างๆ ในการเคลื่อนไหว

4. การเรียนรู้ด้วยถ้อยคำภาษา (verbal association) เป็นการเรียนรู้ในเรื่องของ การใช้ภาษาเน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบที่ 3

5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่าง (discrimination learning) เป็นการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถมองเห็นและแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าได้เพื่อที่จะตอบสนองตอบได้ ต่อสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง

6. การเรียนรู้มโนคติ (concept learning) เป็นการเรียนการตอบสนองร่วมกัน ต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือนและ แบ่งแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้

7. การเรียนรู้กฎและหลักการ (principle principle) เป็นการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากการร่วมมือหรือการเชื่อมโยงมโนคติ ตั้งแต่ 2 มโนคติขึ้นไปเข้าด้วยกัน และเมื่อตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น ได้แล้วจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยวิธีการคล้ายคลึงกันได้

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (problem learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัยความคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ต่างๆ ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเดิมตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ของ กายี ได้แยกประเภทของการเรียนรู้ไว้ 8 ประเภท ซึ่งเป็นการเรียนรู้และความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ ในลักษณะแตกต่างกันออกไป มีทั้งเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก การตอบสนอง การตอบโต้ต่อสิ่งเร้าที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

4.3 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกายี

จากทฤษฎีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกายี สามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอาศัยสมมุติฐานเบื้องต้น 5 ประการ คือ (อาคม จันทสุนทร. 2527: 2-3)

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนมุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือ ใช้ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้กับแต่ละบุคคลที่รวมกันอยู่ในสังคมนั้นๆ

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนทำได้ทั้งสั้นและยาว คือ เป็นทั้งจัดรูปแบบหรือ วางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง การวางแผนการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียนหรือในรายวิชานั้นทั้งหมด ซึ่งอาจทำโดยครูแต่ละคนหรือครูช่วยกันทำเป็นคณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อการพัฒนาของแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว คนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่ การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมาย และการดำเนินงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนรากฐานความรู้ที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้อย่างไร คือ ต้องการรู้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกายี ก็คือการวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปของระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการสอนตามคู่มือครู โดย การกระตุ้น ได้รับความสนใจ การนำประสบการณ์มาช่วยในการเรียนรู้ ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียน รวมทั้งประเมินผลการเรียนรู้ และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความแม่นยำจนสามารถถ่ายโอนความรู้ จึงเป็นการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง

4.4 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน

อาคม จันทสุนทร (2527: 6-7) กล่าวถึง หลักและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวของกาเย่ ไว้ดังนี้

1. ต้องเริ่มต้นด้วยการหาความต้องการ ความจำเป็นของการเรียนการสอนนั้น เป็นกลุ่มผู้รับผิดชอบ กำหนดเป้าหมายใหญ่ๆ ของการเรียนการสอนพร้อมกับดูว่ามีทรัพยากรสิ่งสนับสนุนที่จะใช้ในการเรียนการสอนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด มีข้อจำกัดอย่างไร

2. นำเป้าหมายใหญ่ๆ ในการเรียนการสอนกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรโดยยึดเป้าหมายในข้อ 1 และมีเป้าหมายของแต่ละรายวิชา

3. จุดประสงค์แต่ละรายวิชานั้น จะสามารถระบุถึงสมรรถภาพภายใน การเรียนรู้แต่ละสมรรถภาพได้ นั่นคือสามารถจะบอกผลของการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ออกมา ในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งจะสามารถระบุสมรรถภาพให้เห็นชัดเจนขึ้น

4. ระบุถึงสมรรถภาพต่างๆ ที่ชัดเจนของมนุษย์ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามสภาพต่างๆ ทั้งสภาพภายนอกและสภาพภายในได้ถูกต้อง การใช้หลักการเรียนรู้ทั่วไปจะใช้ได้แต่ในวงกว้างเท่านั้นการรู้และใช้หลักการเรียนรู้เฉพาะแต่ละสมรรถภาพจะทำให้เกิด การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

5. เมื่อรู้สภาพหรือเงื่อนไขของการเรียนรู้แต่ละสมรรถภาพจะช่วยให้มีการวางแผน การกำหนดลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนได้ดีขึ้น กล่าวคือ จะทำให้สามารถจัดลำดับ การเรียนรู้ในแต่ละเรื่องได้ว่าถ้าจะเรียนได้ต้องมีความสามารถพื้นฐานที่ต้องการอะไรบ้าง มาก่อน และสามารถที่จะทำเป็นภาพของแต่ละตอนหรือจัดลำดับสิ่งที่จะเรียนของเรื่องนั้นๆ ให้เห็นอย่างชัดเจนได้

6. ขั้นตอนต่อมาของการวางแผนการเรียนการสอนคือต้องทำเป็นหน่วยย่อยที่มีขอบเขต แคบลงแต่มีรายละเอียดมากขึ้นแล้วจัดทำรายละเอียดของจุดประสงค์จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

7. เมื่อแต่ละรายวิชาทำเป็นหน่วยย่อย หรือทำเป็นบทเรียนแต่ละบทเรียน ซึ่งมีจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนแล้วเราก็ต้องจัดสภาพภายนอกคือจัดสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้น ทั้งนี้รวมทั้งการปฏิบัติของผู้สอน และการจัดสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ซึ่งจะต้องหาทางเลือกที่ดีที่จะให้ได้ผลตามจุดประสงค์นั้น

8. ขั้นตอนสำหรับที่จะทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ก็คือการประเมินผลซึ่งจะต้องประเมินตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การวัดและประเมินผลในแต่ละบทเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมควรจะใช้การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการทดสอบโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก

9. เพื่อให้เห็นภาพการวางแผนการเรียนการสอนได้ทั้งระบบ ก็จะต้องพิจารณาถึง การจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะจัดระบบการเรียน

การสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนสำหรับการถ่ายทอดที่น่าจะพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนได้ดีก็คือ การเรียนการสอนที่เน้นความสามารถของแต่ละคนโดยให้ผู้เรียนเรียนเป็นรายบุคคล และเพื่อให้ระบบการเรียนการสอนสมบูรณ์ก็จะต้องพิจารณาถึงการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดงาน เพื่อดูประสิทธิภาพการจัดรูปแบบการเรียนการสอนด้วย

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดรูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 9 ขั้น เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ โดยผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้สาระที่น่าเสนอได้ดี รวดเร็ว และจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน และยังได้เพิ่มพูนทักษะในการจัดระบบข้อมูล สร้างความหมายของข้อมูลรวมทั้งการแสดงความสามารถของตนเองด้วย ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 9 ขั้น อย่างสอดคล้อง ต่อเนื่องและบูรณาการ ทั้ง 4 ทักษะ

4.5 การจัดเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

ในการสอนจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น โดยยึดตามจุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกระบวนการของการเกิดการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ (อาคม จันทรสุนทร. 2527: 2-3)

1. สร้างความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสนทนาซักถามหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ เชื่อมประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่
2. แจ้งจุดประสงค์ คือ เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า เรื่องที่จะเรียนต่อไป เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใดและเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามหลักสูตรอย่างไร
3. ทบทวนความรู้เดิม เป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อน จะเรียนบทเรียนใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้ โดย การซักถามหรือการทดสอบ เป็นต้น
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์ เพื่อให้บทเรียนใหม่น่าสนใจ เป็นขั้นที่ครูจัดประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อตัวผู้เรียนใช้แนวความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนที่จะฝึกปฏิบัติ ครูจะเป็นผู้ให้แนวทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยวิธีการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทาง
5. ผู้เรียนปฏิบัติ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม แสดงความคิดเห็น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและการแสดงออกตามสภาพการณ์ที่เหมาะสมเป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้
6. ให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ ให้ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งและสามารถทราบผลทันทีย่อมเป็นผลดีต่อตัวผู้เรียนเอง ถ้าหากพบข้อบกพร่องจะได้แก้ไขทันที ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะติชมด้วยตนเองหรือให้กลุ่มเพื่อนหรือตัวผู้เรียนเองเป็นผู้ประเมินผล

7. ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ ทำให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ การเรียนในแต่ละคาบหรือไม่ ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการสอนของครูผู้สอนหรือเกิดจากตัวผู้เรียน วิธีการปฏิบัติ คือ ครูผู้สอนอาจจะประเมินได้จากการทดสอบย่อยหรือสังเกตพฤติกรรมอื่นๆของผู้เรียน เป็นต้น

8. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้โดยการสรุปเน้นและย้ำ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน เช่น ให้ทำการบ้าน ทำรายงานหรือศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับ

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์ เมื่อนำมาจัดแผนการสอนสามารถจัดลำดับขั้นตอนได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ
- ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์
- ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะเริ่มต้นบทเรียนใหม่
- ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ
- ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้
- ขั้นที่ 6 ปฏิบัติกิจกรรม
- ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ
- ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์
- ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

ตามขั้นตอนการสอนดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อันดีเยี่ยม จำเป็นจะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่ 9 ขั้น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน จัดลำดับขั้นตอนการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติในการเรียนรู้ และสมรรถภาพของผู้เรียน

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้และเป็นรากฐานของการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี มิใช่แต่เพียงการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องหรืออ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่ยังต้องมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านและเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมด้วยด้วยเหตุนี้ นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านด้วยความเข้าใจ จึงได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน และได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้หลายทรรศนะด้วยกันดังต่อไปนี้

เดอชองท์ (Dechant.1982: 4-5) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นปฏิกริยาการมองเห็นองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจคำแล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความหมายจากสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลกันเป็นความคิด การพินิจพิจารณาและการสรุปความเห็น นอกจากนี้ยังแบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การอ่านในฐานะที่เป็นการตีความประสบการณ์ การอ่านประเภทนี้ ได้แก่ การอ่านภาพ การอ่านสีหน้า การอ่านภาวะลมฟ้าอากาศ การตีความหมายของประตูตง เสียงฟ้าร้อง เสียงสุนัขเห่า การอ่านร่องรอยของนักสืบ การอ่านลักษณะหินของนักธรณีวิทยา

2. การอ่านในฐานะที่เป็นการตีความสัญลักษณ์ตัวอักษรที่บันทึกไว้ กล่าวคือ ผู้เขียนใส่ความมุ่งหมายลงในสิ่งที่เขียน ในลักษณะที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ส่วนตัวของเขา ผู้อ่านมีหน้าที่อ่านและรวบรวมความหมายของคำต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การอ่านประเภทนี้ ผู้อ่านจะต้องรู้จักคำ เข้าใจความหมายของคำ และเข้าใจความคิดของผู้เขียน

3. การอ่านในฐานะที่เป็นกระบวนการตีความ ประสบการณ์ควบคู่ไปกับ การตีความสัญลักษณ์ตัวอักษรที่บันทึกไว้การอ่านประเภทนี้ คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องตีความ จากประสบการณ์ และรู้ความหมายของข้อความเพื่อเรียบเรียงให้เกิดความเข้าใจในที่สุด

เอสกีย์ (Eskey.1986: 3-23) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาซึ่งสมองจะทำหน้าที่ในการตีความหมายของข้อความหรือข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่เพิ่มขึ้น

คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper; et al.1988:13) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น ซึ่งการผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวผู้อ่านเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน

เดย์ และแบมฟอร์ด (Day; & Bamford.1988:12) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ที่ผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

กู๊ดแมน (เลวาลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531: 84; อ้างอิงจาก Goodman. 1982) และ กรมวิชาการ (2539: 11) กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ข้อเขียนเป็นสื่อกลาง กล่าวคือผู้เขียนพยายามที่จะใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อเพื่อความหมายหรือข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านก็พยายามสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนพยายามสื่อ ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด

จากการนิยามความหมายของการอ่านดังกล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะในการตีความ การขยายความ การแปลความหมาย การวิเคราะห์และสรุปความในเรื่องที่อ่าน เป็นกระบวนการทางด้านสติปัญญา เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อซึ่งต้องใช้กระบวนการทางความคิดในสมองที่สัมพันธ์กับภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านและความสามารถทางด้านภาษาของผู้อ่านช่วยให้สามารถเข้าใจและสรุปเรื่องที่อ่านได้

5.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกระบวนการอ่าน เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการอ่านคือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ถึงแม้ว่าจะออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วเพียงใด ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน หรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ก็ถือได้ว่าการอ่านนั้นย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยสิ้นเชิง

ธอนิส (Thonis. 1980: 77-81) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน นอกจากจะประกอบด้วยความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว ยังจะต้องประกอบด้วยความสามารถอื่นๆ อีก ได้แก่

1. หาใจความหลักของย่อหน้าได้
2. แยกแยะรายละเอียดปลีกย่อยที่ขยายใจความหลัก
3. จำรายละเอียดได้ เช่น รายละเอียดที่เกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ และเวลา
4. เข้าถึงความรู้สึก อารมณ์ และน้ำเสียงของผู้เขียน
5. มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ในเรื่อง กับการกระทำของตัวละคร
6. เข้าถึงเหตุการณ์และตัวบุคคลในเรื่อง
7. รู้จักคิดไตร่ตรองในสิ่งที่อ่าน

เกรลเลท (Grellet.1981: 3) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึง การดึงเอาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริงจึงเป็นกระบวนการดึงความหมายจากสิ่งที่อ่านโดยการอ้างอิงและสร้างเป็นความหมายของการอ่านเอง

กู๊ดแมน (Goodman.1989: 120) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ การสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยอาศัยมโนภาพและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อสารให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาได้

มิลเลอร์ (Miller.1990: 46) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นการรับเอาความหมายจากสิ่งที่อ่านได้โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน

แซมมวลส์ และคนอื่นๆ (Samuels; et al.1992: 129) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่าเกิดจากกระบวนการถอดความหมายของข้อความต่าง ๆ ข้อมูลใหม่ที่ได้รับจากการอ่านจะถูก

เชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิม ดังนั้นผู้อ่านที่มีพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมใกล้เคียงกับผู้เขียนจะเข้าใจเรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ต่างกัน

กรมวิชาการ (2539: 11) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจับใจความ จดจำรายละเอียดที่สำคัญ ลำดับความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันและขัดแย้งกัน ตลอดจนสามารถเขียนสรุปความได้ ซึ่งความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้าช่วยในการคิดหาเหตุผล

สมุทร เชนเชาวิช (2545: 72) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทษหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน

จากคำกล่าวของนักศึกษานักวิชาการข้างต้นพอสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านคือผู้ที่มีความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ แปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับความและสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

5.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของบุคคล แบ่งออกเป็นหลายระดับ ทั้งระดับที่ง่ายที่สุดไปจนยากที่สุด ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านทั่วไป ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นเรื่องที่นักการศึกษาให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่างๆ กันดังนี้

มิลเลอร์(Miller. 1990: 4-7) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความสามารถในการระดับการแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านโดยตรงไปตรงมาได้ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่างๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในการระดับการตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนเข้ามาช่วยตัดสินใจทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้น ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิง สรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ตลอดจนรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการระดับการวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่าอะไรหรือข้อเท็จจริง สามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆ สามารถ

เข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนนำมาใช้ ตลอดจนสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ความสามารถในการระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มา เชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทความนั้นๆ

บลูม (Bloom, 1956) ได้กล่าวถึงระดับความรู้ ความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ระดับ คือ

1. ระดับความรู้ (Knowledge) ผู้อ่านสามารถจดจำหรือระลึกถึงข้อมูลได้
2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) ผู้อ่านสามารถเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นภาษา สัญลักษณ์ และค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างความจริง ข้อสรุป คำจำกัดความ คำนิยาม
3. ระดับประยุกต์ (Application) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาที่เหมือนกับปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการระบุปัญหา เลือกทักษะ และข้อสรุปที่เหมาะสม
4. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้และรูปแบบของการคิดในลักษณะต่างๆ
5. ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ
6. ระดับประเมินผล (Evaluation) ผู้อ่านสามารถตัดสินระหว่างความดี ความเลว ความถูก ความผิด ตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่วางไว้

สมิธ (Smith, 1985: 262-264) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับการอ่านตัวอักษร (Literal comprehension) เป็นระดับความเข้าใจขั้นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ละเอียด และลึกซึ้งกว่าในระดับแรก
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิจารณ์ (Critical reading) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิดของตนเอง ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้นและระดับขั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 83) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตัวอักษร (Literal comprehension) ระดับความเข้าใจขั้นต้นเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจในขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การที่ผู้อ่านต้องการเข้าใจถึงความหมายที่อ่านได้ละเอียดและลึกซึ้งกว่าในระดับแรก
3. ระดับความเข้าใจในขั้นวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเอง

วิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ ผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับต้น และระดับตีความก่อนแล้วเป็นอย่างดี

สมุทฺร เซ็นชานิช (2545: 73) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา และประสบการณ์หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน ความเข้าใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจจากกล่าวได้ว่า การอ่าน ที่แท้จริงยังไม่เกิด ความเข้าใจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวน และประโยคที่ผู้เขียนใช้

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ทักษะ และความสามารถหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ว่าต้องการจะอธิบาย ชี้แจง สั่งสอน ชักจูง หรือให้ความเพลิดเพลิน นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาไตร่ตรอง หาข้อสรุปความหมาย (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ ต่าง ๆ หรือสิ่งที่เคยได้พบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นหลัก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับประกอบด้วย ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับการเรียบเรียง ลำดับข้อความ ระดับการตีความ ระดับการสรุปความ จากการอ้างอิง ระดับการประยุกต์ใช้ ระดับการวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์และระดับการประเมินผล และมีการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้เพื่อเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ ต่าง ๆ หรือสิ่งที่เคยได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน

5.4 หลักการและขั้นตอนในการสอนการอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris; & Sipay.1979: 141-142) กล่าวว่าในการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้นต้องให้การอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมายเป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างพอเพียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจการฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวครูกับการให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเองมีเท่า ๆ กัน
4. บทเรียนและกิจกรรมต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถที่ไม่เท่ากัน
5. ต้องให้ความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องให้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับมัธยมปลาย

วิลเลียมส์ (Williams. 1986: 374) เสนอแนะลำดับขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ
 - 1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในใจหัวเรื่อง
 - 1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
 - 1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้เน้นเรื่องเนื้อเรื่องที่อ่านโดย

มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

- 2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
- 2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
- 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้
 - 3.1 สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
 - 3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ ความสนใจ หรือความคิดเห็น

ของผู้เรียนได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักในการสอนอ่านนั้นประกอบไปด้วยขั้นตอนในการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง การนำเสนอบทอ่านที่มีความหมาย และกระตุ้นความสนใจต่อผู้เรียน เมื่อผู้เรียนอ่านแล้วสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดในเรื่องที่อ่านโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

5.5 องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจของมนุษย์มี 3 ประการ คือ (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2547: 63-64; อ้างอิงจาก Chapman. 1987)

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน เพราะผู้อ่านที่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาก่อน จะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น และเร็วขึ้น ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมนี้นี้จึงเป็นหลักที่สำคัญที่ผู้สอนสามารถนำเอามาใช้เป็นแนวคิดเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้อ่านได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน

2. อภิปัญญา (Meta - cognition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้เข้าใจการอ่านดีขึ้นเนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ ตีความ แปลความ และ ขยายความได้ กลวิธีอภิปัญญามีเนื้อความต่างๆ การเดาความหมายและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้เข้าใจการอ่านดีขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านเข้าใจวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ โครงสร้างเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพใน การจับใจความสำคัญ แปลความ ดีความ และขยายความในการอ่าน

สมุทร เซ็นชาวนิช (2540: 74) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. จับใจความสำคัญๆ ได้ ระบุหรือแยกแยะประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้
2. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด
3. ลงสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
4. ใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เรียน ได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
5. ถ่ายโอน หรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

โควดี (Cody.1981: 5-18) ได้อธิบายไว้ว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในการด้านความคิดรวบยอด (Conceptual ability)
2. ความรู้เดิม (Background Knowledge)
3. กลวิธีกระบวนการ (Process strategies)

วูล์ฟอล์ก (Woolfolk. 1990: 254-255) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านอย่างเข้าใจ ซึ่งจะต้องตระหนักวิธีการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ได้แก่

1. การอ่านเตาความหมายโดยรวมของบทอ่าน
2. การใช้อัตราเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับบทอ่าน
3. การรู้จักเลือกหาใจความสำคัญของบทอ่าน
4. การใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมประโยคว่า ชัดแย้ง คล้อยตาม หรือเป็นเหตุเป็น

ผลกัน

5. การนำความรู้เดิมมาใช้ในบทอ่าน
6. การใช้บริบทในการตีความมาใช้ในบทอ่าน
7. การใช้ความรู้เกี่ยวกับกับกลวิธีต่างๆ ที่จะช่วยแก้ไขความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้น

แฟร์แบน และ วินซ์ (Fairbairn; & Winch.1993: 11-14) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. ในการหาความหมายในการอ่านนั้นประกอบไปด้วยส่วนย่อยๆ ที่ต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1.1 Literal Meaning หมายถึง รูปศัพท์ที่ใช้ในนั้นจะหมายความตรงๆ ไม่มีอะไรแอบแฝง ผู้อ่านทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน ไม่มีการกำกวม

1.2 Metaphorical Meaning หมายถึง งานเขียนที่เป็นเชิงอุปมาอุปไมย ซึ่งผู้อ่านต้องคิดตามว่าความหมายจริงๆ นั้นคืออะไร

1.3 Cultural Literacy หมายถึง ผู้อ่านต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของงานเขียนบางครั้งผู้เขียนก็ใช้ศัพท์เฉพาะ เป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่ต้องติดตามและทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ กล่าวโดยสรุปแล้ว องค์ประกอบหลักที่สำคัญเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ ความรู้ทางด้านภาษา ความรู้ด้านเนื้อหา ความรู้ทางด้านโครงสร้างบทอ่าน ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงกระตุ้น ทศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ รวมถึงความสามารถในการจดจำ เรื่องราว จับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถถ่ายโอนหรือ ประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม

5.6 วัตถุประสงค์ของการอ่าน

นัททอล (Nuttal.1996: 31) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ทั่วไปของการพัฒนาโปรแกรมการอ่าน คือเพื่อให้นักเรียนสามารถสนุกสนานกับการอ่านภาษาต่างประเทศ และอ่านเอกสารจริงที่ไม่คุ้นเคยโดยปราศจากการให้ความช่วยเหลือ ในความเร็วที่เหมาะสม อ่านเรื่องอย่างเจียบๆ และอ่านด้วยความเข้าใจอย่างเพียงพอ

เกรบ และสโตลเลอร์ (Grabe; & Stoller.2002: 13-15) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการอ่านออกเป็น 7 หัวข้อหลักๆ ได้แก่

1. การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลง่าย ๆ
2. การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ หรือแนวคิด
3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการ
4. การอ่านเพื่อบูรณาการข้อมูล
5. การอ่านเพื่อนำไปเขียน (สืบค้นข้อมูลที่ต้องการนำไปใช้เขียน)
6. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจัยข้อความ
7. การอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529: 82) กล่าวถึงทักษะการอ่านว่ามีพื้นฐานที่สำคัญ คือ ความรู้ในวงคำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านมี 4 ระดับคือ

1. ความเข้าใจตามเนื้อหาตัวอักษร
2. ความเข้าใจระดับการเรียบเรียงความคิด หรือสาระโดยสามารถจัดประเภท สังเขป ย่อความ และสังเคราะห์ความได้

3. ความเข้าใจในระดับตีความ โดยสามารถให้รายละเอียดในเรื่องใจความสำคัญเรียงลำดับเหตุการณ์ เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ของเหตุและผล บอกลักษณะอุปนิสัยใจคอทำนายเหตุการณ์ และตีความภาษาแบบอุปมาอุปมัยได้

4. ความเข้าใจในระดับการประเมิน โดยอาศัยความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความจริง-ความเท็จ ความจริง-ความเพ้อฝัน ข้อเท็จจริง-ข้อคิดเห็น ตลอดจนความเหมาะสมและความเที่ยงตรง โดยใช้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือกับผู้อื่นเป็นเกณฑ์

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ในการอ่านจำแนกออกได้หลายข้อตามแต่ความประสงค์ของแต่ละบุคคล สิ่งที่สำคัญคือผู้อ่านจำเป็นต้องทราบจุดมุ่งหมายของการอ่าน และใช้ประโยชน์จากการอ่านให้มีประสิทธิภาพดังที่มุ่งหวังไว้เนื่องจากการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

5.7 เกณฑ์ในการวัดความเข้าใจในการอ่าน

การกำหนดเกณฑ์หรือขอบเขตของความสามารถโดยส่วนใหญ่แล้วจะจำกัดความสามารถทางการอ่านอยู่สองด้าน คือการอ่านออกเสียง การทำความเข้าใจและความสามารถในการตีความ โดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. ระดับอ่านอิสระ (independent level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58-100
2. ระดับอ่านที่ต้องสอน (instructional level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนน 44-57
3. ระดับอ่านที่คับข้องใจ (frustrational level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 0-47

เบตส์ (Betz, 1957: 446-452) ได้แบ่งออกระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (basal / independent level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่ผิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจเกณฑ์ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่า ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (instructional level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนอ่านออกเสียงปากเปล่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (frustrational level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบากเกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปลาร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

4. ระดับอ่านเองไม่ได้ (capacity / hearing level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านเองไม่ได้ แต่ฟังเข้าใจ และสามารถตอบโต้สิ่งที่ฟังได้ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ หรือหนังสือที่คนอื่นต้องอ่านให้ฟังตามความเข้าใจของตนเองได้วัดจากความเข้าใจเพียงอย่างเดียว ในอัตราร้อยละ 75

5.8 การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

การประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้สอนทราบว่านักเรียนของตนมีพัฒนาการอย่างไร ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้สรุปไว้ ดังนี้

วิสาข์ จิตวิตร (2543: 295-334) แบ่งการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ ดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal measures) คือการทดสอบอย่างมีระบบ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในเวลาที่กำหนด แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การทดสอบอิงกลุ่ม (Norm referenced tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่านักเรียนคนนั้นสอบได้ที่เท่าไรของกลุ่ม

1.2 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced tests) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ดีเพียงใดโดยไม่เอาผลไปเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่นๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่าผู้สอบสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใด

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่างๆ ในการสังเกต ในที่นี้จะกล่าวถึงประเภทของการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid watching)

2.2 รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading miscue Inventory)

2.4 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal reading Inventory)

2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing free recall)

2.5 การประเมินผลตนเอง (Self report)

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 82-84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้ 2 ลักษณะได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในด้านศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงเนื้อความ เช่น การใช้

คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง การเชื้อเชิญ หรือการขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้โดยเรียบเรียงเป็นถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียดหมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้ง เพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่างๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นของเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึงความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านเป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ เข้าใจเจตนา ทศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถ ประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆ เป็นพื้นฐาน

ในขณะเดียวกัน ฟิน็อคเคียโร และซาคโค (Finocchiaro; & Sako. 1983: 98-101) ยังได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเพิ่มเติมว่าควรครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การวัดความหมายคำศัพท์โดยการเดาศัพท์จากบริบทที่อยู่รอบๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ
2. การวัดใจความหลัก หรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. การวัดรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
4. การวัดการสรุปเรื่อง และตีความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความ
5. การวัดอารมณ์ ความรู้สึก และเจตนาของผู้เขียน
6. การวัดความสัมพันธ์ของข้อความ หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่อง
7. การวัดโครงสร้างของประโยคโดยการแปลความของประโยค หรือโดยการกำหนดมาให้ 1 ประโยคแล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้

สรุปได้ว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านคือ การใช้แบบทดสอบต่างๆ เพื่อวัดความรู้ด้านศัพท์และไวยากรณ์ ความสามารถในการเรียบเรียงความ การอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด และความสามารถในการจับใจความสำคัญ สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองอย่างประยุกต์รวมกัน โดยให้น้ำหนักแบบเกณฑ์รวมมากกว่าเกณฑ์ย่อย สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงก็คือรูปแบบในการประเมินและเนื้อหาต้องเหมาะสมกับความสามารถในการใช้ภาษา ประสบการณ์เดิม หรือพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน รวมทั้งควรพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกลุ่มสาระวิชา

5.9 ความสำคัญ และประโยชน์ของการอ่าน

ดังได้กล่าวแล้วว่าการอ่านนั้นเป็นทักษะสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากจะเป็นวิธีที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังได้แนวคิดต่างๆ จากการอ่านอีกด้วย ส่วนประโยชน์ด้านอื่นๆ ก็มีนักศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

บุชและเอิร์บ (สมุทร เชนชาวนิช. 2540: 3; อ้างอิงจาก Bush; & Huebner. 1970: 5-6) ได้กล่าวว่าคนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จมากกว่าเหตุผลง่ายๆ คือ สามารถอ่านข้อความต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องจดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึงคราวจำเป็นก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านั้นให้เป็นที่เข้าใจได้ นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวยังอาจจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่น่าสนใจอีกด้วย ดังนั้นการอ่านที่ดีมีใช้แต่ยังประโยชน์แก่เฉพาะตัวผู้อ่านเองเท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นอีกด้วย การอ่านที่ดีเป็นของจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต และสิ่งที่จะได้หรือประโยชน์จากการอ่าน มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้ท้อแท้เข้าไปในสถานที่ต่างๆ ที่ไม่สามารถไปด้วยตนเองได้
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ๆ ขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

ดังนั้นเราจะพบว่า การอ่านมีความสำคัญ และเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะอยู่ในแวดวงการศึกษาหรือไม่ก็ตาม เพราะได้กล่าวแล้วว่า ประโยชน์ของการอ่านนั้นครอบคลุมกว้างขวางมาก ทุกคนควรตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่มีหน้าที่ให้

ความรู้ แก่เยาวชนจึงต้องไม่ควรละเว้นในการสอนให้นักเรียนหรือผู้เรียนได้รักการอ่าน เพราะจะทำให้เขามีความสำเร็จในการเรียน การอ่านค้นคว้าหาความรู้ และมีความสำเร็จในชีวิตในที่สุด

5.10 งานวิจัยเกี่ยวกับความที่เข้าใจในการอ่าน

เลมัส (Lemas. 1996: 2845-A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การสอนอ่านที่เน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน LEP (Limited English Proficient) ข้อมูลรวบรวมจากการสัมภาษณ์ การศึกษาายกรณี แฟ้มสะสมงาน การทดสอบแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และการจัดบันทึกข้อมูลในแฟ้มสะสมงานมีดังนี้ 1.ข้อมูลส่วนตัว 2.การศึกษา 3.พฤติกรรมผู้เรียน 4.พฤติกรรมผู้สอน 5.วิธีการสอน 6.การจัดการในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลจากการจำแนกชนิดพฤติกรรมและแปลความออกมา การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า 1. มีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ความเข้าใจในการอ่าน, ความคล่องแคล่วการใช้ภาษา,การจัดลำดับความคิดและความซับซ้อนของการพัฒนาความเข้าใจการอ่าน ระดับความชำนาญทางภาษาของนักเรียน LEP ไปสู่ FEP (Fluent English Proficient) วัดโดยLAS (Learning Assessment System) จากการวัด LAS แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้น 2 ระดับ การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น 1 ระดับ และระดับการเขียนคงเดิม

เคคเกอร์ (Decker. 1988: 1746-A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเกรด 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่งในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อกกี้โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้วนำมาเขียนทุกวัน ๆ ละ 10 นาทีเป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัญชรี ทองวิสุทธ์ (2541: 62) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ธินาภัทร วัฒนพานิช (2543: 59) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี อรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จิตมณี อะเมกอง (2545: 58) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจใน การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่าความเข้าใจในการอ่านและความสนใจใน การเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) แตกต่างจากนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ศศิกาญจน์ ชีถนอม (2553: 85) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะ ที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมต่อยอดความรู้ของนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอนรวมถึงเทคนิคการสอนที่หลากหลายมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติหรือทัศนคติ เดิมมาจากคำภาษาอังกฤษ “Attitude” มีรากศัพท์มาจากคำว่า Aptus หมายถึง ทำที่ ความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เดิมใช้คำว่า ทัศนคติ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า เจตคติ ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ครู โรงเรียน และเพื่อนๆ ก็ทำให้ใส่ใจต่อการเรียน เข้าใจบทเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศให้ความหมายดังนี้

ธอร์นไดค์ (Thomdike.1970: 118) กล่าวถึง เจตคติว่าเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก และความนึกคิดของคนเราในทางที่ชอบและไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กู๊ด (Good. 1973: 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่าง ต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

อนาสตาซี (Anastasi. 1988: 453) กล่าวว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงออกในทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือสถาบันต่าง ๆ เจตคติไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปอ้างอิงจากพฤติกรรมภายนอกทั้งที่เป็นพฤติกรรมทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

เกลียตแมน (Gietman. 1992: 309) ให้ความหมายของเจตคติ ว่าเป็นสภาพของจิตใจที่มีต่อ ความคิด สิ่งต่างๆ หรือ คน ซึ่งเกิดจากความเชื่อ ความรู้สึก การไตร่ตรอง และการโน้มน้าวให้แสดงออกในทางบวกหรือทางลบ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1995: 531) ได้กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ผลรวมเกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูดเป็นความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งและความคิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ

ดาร์เลย์ (Darley. 1998: 611) ได้กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การแสดงออกที่ได้ไตร่ตรองแล้วต่อเหตุการณ์สิ่งต่างๆ หรือสิ่งที่ตนมีความพึงพอใจ

ลัตดา กิตติวิภาต (2532: 2) กล่าวว่า เจตคติ เป็นความคิดของบุคคลที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบรวมอยู่ด้วย ซึ่งมีความพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบในทางบวกหรือในทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ยุพิน พิพิธกุล (2539: 18) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคล วัตถุ เหตุการณ์ ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะเป็นไปได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 237) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง เรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเรา

จากความหมายที่กล่าวทั้งหมดสรุปได้ว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อบุคคล สถานการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์และการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกมาให้เป็นพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ลักษณะท่าทาง ความคิดเห็น ความรู้สึกที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งทางบวก (ด้านดี) และทางลบ (ด้านไม่ดี)

6.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เลฟตัน และลอรา (Lefton; & Laura. 1997: 354) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ คือ

1. ด้านความรู้-ความเข้าใจ (the cognitive component) เป็นความรู้ที่มีต่อสิ่ง ๆ นั้น
2. ด้านอารมณ์ (the emotional component) เป็นความเชื่อที่มีต่อสิ่ง ๆ นั้น
3. ด้านพฤติกรรม (the behavioral component) เป็นการแสดงออกของความเชื่อและความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2540: 185) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้าซึ่งเกิดแล้วค่อนข้างคงทน แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และแสดงออกมาให้เห็นได้ และเจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก มีองค์ประกอบอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางพุทธิปัญญา (cognitive component) ได้แก่ ความรู้ ความคิด
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (affective component) เป็นส่วนประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ สภาพทางอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ไม่พอใจ พอใจ
3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ (behavioral component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับความคิดและกระบวนการทางสรีระที่พร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าตามความรู้และความรู้สึกที่มีอยู่ ทั้งในด้านที่สนับสนุน (เจตคติที่ดี) หรือคัดค้าน (เจตคติที่ไม่ดี)

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 241- 242) ได้กล่าวว่าโดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว

3. องค์ประกอบพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียง ที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมาจะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

สรุปได้ว่า เจตคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้นจะต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบนี้เสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งบุคคลมักจะแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่ แต่ก็ไม่เสมอไป ซึ่งบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่งแต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ เจตคติถือเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางการแสดงพฤติกรรมของบุคคล และเจตคติที่ดีเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอน ดังนั้นในการเรียนการสอนครูผู้สอนจึงต้องสร้างเจตคติที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติเป็นไปในทางบวก

6.3 ลักษณะของเจตคติ

เทรนดิส (Triandis, 1971: 89-91) ได้สรุปลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นลักษณะของสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำ มีผลทำให้บุคคลแสดงท่าทีในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางใดทางหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้อง
3. เจตคติมีความหมายที่อ้างอิงถึงตัวบุคคลหรือสิ่งของเสมอ กล่าวคือ เจตคติเกิดจากสิ่งที่มีตัวตนและสามารถอ้างอิงได้

จาร์อง เงินดี (2539: 368-376) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ ไว้ดังนี้

1. เจตคติสามารถเกิดกับทุกๆ สิ่งได้ เช่น บุคคล วัตถุ กลุ่ม สถาบัน แนวความคิด และขบวนการต่างๆ ไป
2. เจตคติ เป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยตรงต่อสิ่งเร้าเป็นอย่างไรไป บุคคลย่อมแสดงความรู้สึกไม่ชอบกับอีกคนหนึ่งที่เขารู้จัก แสดงว่าต้องแยกรับรู้ต่อสิ่งเร้านั้น
3. เจตคติ เป็นสิ่งที่คงทนถาวร แม้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เหมือนกับการเรียนรู้อื่นๆ แต่ที่เป็นความรู้สึกที่ฝังลึก บุคคลที่ฝึกฝันทนกับการแต่งตัวจะให้เป็นคนแต่งตัวง่าย ๆ ต้องใช้เวลาเพราะมีผลต่ออารมณ์
4. เจตคติ เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งอันเป็นแรงผลักดันก่อให้เกิดลักษณะนิสัยขึ้นได้ เช่น บุคคลที่มีความเลื่อมใสในศาสนา ก็ย่อมมีความผูกพันเกี่ยวข้องในด้านนี้ ในที่สุดก็กลายเป็นนิสัย
5. เจตคติ เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เพราะเจตคติไม่ใช่แรงขับจากร่างกาย เช่น ความหิวเป็นแรงขับทางร่างกาย การเลือกอาหารของแต่ละบุคคลเป็นพื้นฐานมาจากการเรียนรู้ทางสังคมนั้นจึงถือว่าเป็นเจตคติ

สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม (2539: 248-249) ได้สรุปถึงลักษณะเจตคติไว้ดังนี้

1. เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้น และมีประสบการณ์บ้างแล้ว
4. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก
5. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตของเด็ก
6. เป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับเด็ก และทำให้เด็กตื่นตัว

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2540: 185-187) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติ เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ก็ย่อมจะมีความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น นั่นคือเกิดเจตคติขึ้นแล้ว

2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้มิใช่ว่าคนเราเกลียดหรือชอบอะไรไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงจากที่ยอมรับเป็นไม่ยอมรับก็ได้

3. บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีเจตคติต่อบุคคล หรือเหตุการณ์ที่แตกต่างกันแล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

4. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ ย่อมใช้เวลาพอสมควรต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เจตคติเกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานาน จริงอยู่ที่เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาชั่วครู่ชั่วยามหรือในวันหนึ่งวันเดียวชอบกลับใจไปกลับใจมาไม่รู้กี่หน หากบุคคลมีความรู้สึกเช่นนั้นตลอดไปจนกระทั่งเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไปเกิดการเรียนรู้ใหม่ ใจยอมรับ นั่นแสดงว่ามีกระบวนการซึ่งต้องใช้เวลา ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

5. เจตคติ อาจเกิดจากจิตสำนึก หรือจากไร้จิตสำนึกก็ได้ เมื่อบุคคลมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ เกี่ยวกับอะไรก็ตาม ก็จะมีจิตสำนึกบริบูรณ์เพราะได้สังเกตเห็น คิดพิจารณาเหตุผล วิเคราะห์ จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควรประการใด เรียกว่า เจตคติจากจิตสำนึก แต่ในบางกรณีอาจเกิดจากจิตไร้สำนึก คือ ความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งโดยมิได้มีการพิจารณาไตร่ตรอง

6. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เนื่องจากเจตคติขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึกความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ฉะนั้นอาจผันแปร

8. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งได้

7. ทิศทางหรือปริมาณของเจตคติ มีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลางจนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ทิศทางของเจตคติมี 2 ประเภทคือสนับสนุนหรือต่อต้าน

ภายนอกและภายใน เราสามารถรู้ได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยสังเกตจากพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกอาจจะด้วยคำพูด สีหน้า หรือท่าทางว่าพอใจหรือไม่พอใจ

9. เจตคติ จากการเลียนแบบ เจตคติสามารถถ่ายทอดสู่บุคคลอื่นๆ ได้ การคล้อยตามเป็นธรรมชาติที่พึงมี เช่น ถ้าเราเคารพรัก นับถือ พอใจและศรัทธาใครก็ย่อม ตามจนทาคติที่ว่า พฤติกรรมที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่างไม่ว่าจะเป็นการพูด จากท่าทางหรือนิสัย

สจวร์ต โค้วตระกูล (2548: 246-247) ได้กล่าวว่า ลักษณะของเจตคติ ได้แก่

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่เรารู้ เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญ หรือหลีกเลี่ยงสิ่งเร้า ฉะนั้นเจตคติจึงมีทั้งทางบวกและทางลบ

2. สังคม มีความสำคัญต่อการพัฒนาเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่ออุดมคติ

3. เจตคติมีองค์ประกอบ คือ เชิงความรู้สึก เชิงการรู้จัก และเชิงพฤติกรรม

4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

สรุปได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะที่เกิดจากบุคคล และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลทั้งภายในและภายนอกมีอิทธิพลทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือปฏิเสธ ตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล และเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม วัย และสิ่งแวดล้อม

6.4 การเกิดเจตคติ

เอ็ททิงเกอร์ (Ettinger. 1994: 672-673) อธิบายการเกิดเจตคติว่า

1. เกิดจากการสังเกตพฤติกรรม (Behavioral observation) บุคคลจะสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น และเลียนแบบบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้บุคคลจะสังเกตพฤติกรรมตนเอง เจตคตินำไปสู่การแสดงพฤติกรรม แต่บางครั้งพฤติกรรมทำให้เกิดเจตคติได้

2. เกิดจากการเรียนรู้ (Learning attitude) เจตคติเกิดขึ้นโดยกระบวนการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical conditioning) หรืออาจเกิดจากได้รับคำชมเชยการยินยอม และการยอมรับ ซึ่งเป็นการวางเงื่อนไขแบบเสริมแรง (Operant conditioning)

3. เกิดจากได้รับประสบการณ์ตรง (Direct experience) เป็นเจตคติที่เกิดขึ้นโดยการเรียนรู้สิ่งนั้นๆ ด้วยตนเอง

สจวร์ต จันท์ธอม (2539: 244-245) อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเกิด เจตคติ คือ

1. วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของคนทุกคนตั้งแต่เกิดจนตาย วัฒนธรรมของชาติต่างๆ ย่อมแตกต่างกันไป เริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่นๆ ในสังคม วิถีปฏิบัติ สื่อมวลชนต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ

2. ครอบครัว เป็นแหล่งที่ให้อบรมเด็กอันดับแรกจึงมีอิทธิพลมากที่สุดในการสร้างเจตคติ ตลอดจนการปลูกฝังเจตคติในการดำเนินชีวิตให้บุตรของตน ทั้งนี้เด็กจะเลียนแบบและเชื่อฟังพ่อแม่

3. กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากเมื่อเด็กจากครอบครัวมา ทั้งนี้เด็กต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ต้องการคำแนะนำจากเพื่อน

4. บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติของบุคคลมากเหมือนกัน พวกที่ชอบออกสังคม พวกหนี้สังคม พวกชอบเด่น หรือพวกอ่อนน้อม ก็จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

สรุปได้ว่า เจตคติ หรือทัศนคติ หรือท่าทีความรู้สึก เกิดจากอิทธิพลหลายๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ครอบครัว เพื่อน บุคลิกภาพของบุคคล เป็นต้น

6.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้แก่ การได้รับรู้ข้อมูลใหม่ ๆ จากบุคคลอื่นหรือโดยผ่านจากสื่อมวลชนหรือโดยการได้รับจากประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความเข้าใจซึ่งมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เกี่ยวกับการเปลี่ยนเจตคตินี้ ลัตดา กิติวิภาค (2523: 243-244) ได้กล่าวสรุปถึงการเปลี่ยนแปลงไว้ดังนี้

1. ความสอดคล้องกันระหว่างความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกนั้นคือ เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลจะมีความคิดความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะดังกล่าวด้วย

2. สอดคล้องกันระหว่างความรู้สึก ความคิดความเข้าใจและพฤติกรรมเมื่อไร ก็ตามที่บุคคลต้องการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่การกระทำนั้นเขาไม่เชื่อถือ เขาจะอดัดใจเนื่องจากการกระทำนั้นไม่สอดคล้องกับความเชื่อของเขา ทำให้เกิดความขัดแย้ง บุคคลจึงพยายามทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อขจัดความขัดแย้ง

3. การถูกบังคับให้ยินยอมมีผลอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อขจัดความขัดแย้ง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและอิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกบุคคลอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าได้รับการลงโทษบุคคลก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

5. การเสริมแรงและการลงโทษ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติถ้าได้รับการเสริมแรงบุคคลก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าได้รับการลงโทษบุคคลก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

6. การสื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ลักษณะของข้อมูล และคุณสมบัติของผู้รับข้อมูล

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดจาก เหตุปัจจัยหลายอย่างสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึก ความคิดความเข้าใจและพฤติกรรม ซึ่งเจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การเสริมแรง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้

6.6 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 3-4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อมนั้น

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง แสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

โดยสรุปแล้ว เจตคติมีประโยชน์เป็นอย่างมาก ยิ่งถ้ามีการส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคลมีการตอบสนองสิ่งเร้า จะช่วยให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติที่ดีต่อตัวเอง และสิ่งแวดล้อม

6.7 หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 147-148) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. ข้อตกลงเบื้องต้น (Basic assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะคงอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งเพราะความรู้สึกนึกคิดของคนเรานั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะต้องมียุทธศาสตร์ระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรานั้นมีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลนั้น ไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจึงเป็นแบบทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลนั้นแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคติของบุคคลนั้น นอกจากจะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิดแล้ว ยังมีการแสดงออกในรูปขนาด หรือปริมาณความคิด ความรู้สึกนึกคิดนั้นอีกด้วย จึงทำให้ทราบระดับความมากน้อย หรือความเข้มข้นของเจตคติด้วย

2. การวัดเจตคติมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะวัด, สิ่งเร้า และ การตอบสนอง

3. สิ่งเร้าที่นิยมใช้ คือ ค่าความคิดเจตคติ (Attitude statement) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น.

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษ คือ ต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

สรุปได้ว่า การวัดเจตคติขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายด้านด้วยกัน อาทิ เวลา ความรู้สึก ตัวบุคคล สิ่งเร้า และการตอบสนอง เป็นต้น ดังนั้นในการวัดเจตคติให้ได้ผลที่ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยากทั้งนี้เพราะเจตคติของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน ทุกครั้งก่อนทำการวัดเจตคติควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังที่กล่าวมาข้างต้น

6.8 มาตรการวัดเจตคติ

มาตรการวัดเจตคติที่นิยมใช้ในการวิจัยอยู่หลายชนิด ที่นิยมใช้จะมี 3 ชนิด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538: 106-108) ดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน

2. วิธีของลิเคิร์ท

3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

ในที่นี้จะนำเสนอเพียงวิธีเดียว คือ วิธีการวัดเจตคติของลิเคิร์ท มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติที่จะศึกษานั้นให้เด่นชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็นข้อความทางเจตคติที่ต้องการวัดคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องใดบ้าง
3. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่างๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20-30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) จำนวนมากต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองหรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ตรวจสอบ
5. ทำการทดลองขั้นตอนก่อนที่ไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตราวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกละเป็น 5 ช่วงโดยข้อความทางบวกจะให้คะแนน 1 สำหรับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 ไม่เห็นด้วย 3 ไม่แน่ใจ 4 เห็นด้วย และ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อความทางลบจะให้คะแนน 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ไม่เห็นด้วย 3 ไม่แน่ใจ 2 เห็นด้วย 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

วิธีวัดเจตคติของผู้เรียนจากข้อเสนอแนะของนักวิจัยหลายคนดังกล่าวมาแล้ว คงเห็นได้ว่าทุกวิธีล้วนแต่ให้ความเชื่อถือได้ทั้งสิ้น และได้มีนักวิจัยหลายท่าน ที่ได้ทดลองนำไปใช้แล้วได้ผลเป็นอย่างดี ในการนำเอาวิธีวัดเจตคติแบบใดไปใช้จึงจะให้ผลดีที่สุด ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจว่าจะนำไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์ใด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน อย่างไรก็ตามการวัดเจตคติแบบวิธีของ เรนนิส ลิเคิร์ท (ลัวิน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 183-186) นับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลดี

6.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ฟัช ฟัช และ คาซดาน (Fuchs Fuchs; & Kazdan. 1999:140-141) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาในการอ่าน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นเวลาทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น และอ่านคล่องขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และมีความต้องการเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เปรมวดี รัตกุล (2541: 83) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด (2543: 66) ได้ทำการทดลองสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครูเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจใน การอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะอิน"ราชานุเคราะห์ 1" อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 80 คน ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมสมัย วิสูตรจุฑา (2545: 84) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิริมาน ยุโสภีร์ (2545: 84) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ศศิภาณุจน์ ชีถนอม (2553: 85) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า เจตคติของผู้เรียนมีผลในทางบวก ก็ต่อเมื่อได้รับการกระตุ้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่น่าสนใจ และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชบุรี บำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ16101) จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชบุรีบำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับฉลาก (Random Selection) จากนั้นเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random Assignment) ได้ดังนี้

กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ได้รับการสอนอ่านตามแนวทางปฏิบัตินิเทศแบบบูรณาการ

กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่นำมาจากหนังสือ นิทานอาเซียน จำนวน 3 ประเทศ โดยเป็นเนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้มีเนื้อความตามโครงสร้างองค์ประกอบตามรูปแบบบรรณลักษณะของนิทาน (Narrative Genre) ซึ่งพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้

ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ บรรณฐาน แผนการจัดการเรียนรู้ของการสอนแบบเดิม แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีสร้างเครื่องมือต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน จำนวน 3 แผน ประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างองค์ประกอบตามรูปแบบบรรณลักษณะเรื่อง เล่าจากจินตนาการ (Narrative Genre) จำนวน 3 ประเทศ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการ เรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ)

1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน โดยคัดเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษ จาก นิทานอาเซียน จำนวน 3 ประเทศ ซึ่งมีบรรณลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) โดยให้ความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ เหมาะสมกับระดับความสามารถ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1.3.1 ขั้นการให้รูปแบบ (Modeling)

1.3.1.1 ครูนำเสนอโดยให้นักเรียนดูรูปภาพจากหน้าปกนิทานอาเซียน แล้วให้นักเรียนลองเดาว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อดึงความสนใจ และกระตุ้นเร้า นักเรียนให้นักเรียนนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่เคยได้พบ ได้ยิน หรือได้ฟังเกี่ยวกับภาพนั้นๆ มาใช้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ เช่น นักเรียนเคยเห็นภาพนี้ที่ไหน มีตัวละครใดบ้าง มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร นิทานอาเซียนเรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้น่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร

1.3.1.2 ครูอ่านเรื่องที่ละหน้า พร้อมทั้งใช้ภาพประกอบในแต่ละหน้าเพื่อ ช่วยให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อครูอ่านจบแต่ละหน้าโดยใช้เสียงและท่าทาง ประกอบให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจน มีชีวิตชีวาตามธรรมชาติของภาษาและของเรื่อง ให้นักเรียนเดา หรือคิดว่าเหตุการณ์ในหน้าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น ทำให้การอ่านสนุกสนานชวน ตื่นเต้นมากขึ้น นอกจากนี้ยังเข้าใจลำดับของเรื่องได้ชัดเจนว่าเรื่องราวใดเกิดก่อนเกิดหลัง อะไรเป็น เหตุอะไรเป็นผลการอ่านค่อยเป็นค่อยไปจนจบเรื่อง

1.3.1.3 เสนอรายละเอียดของเรื่อง โดยครูใช้คำถามป้อนเพื่อตรวจสอบ ว่านักเรียนจดจำอะไรจากเนื้อเรื่องได้บ้าง อาทิเช่น คำศัพท์จากเรื่อง ตัวละครในเรื่อง สถานที่ที่เกิดขึ้น ที่ไหน มีปัญหาอะไร เขาแก้ปัญหาอย่างไร เป็นต้น

1.3.1.4 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง โดยครูเขียนแผนผังมโนทัศน์ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบที่ให้นักเรียนมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร โดยใช้โปรแกรม powerpoint โดยมีส่วนประกอบต่างๆจากเนื้อเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว คือ ชื่อเรื่อง บทนำ ปมปัญหา วิธีแก้ปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยกันพิจารณารายละเอียดต่างๆร่วมกัน

1.3.1.5 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ ในขั้นตอนนี้ครูใช้การถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน นักเรียนจะได้รู้วิธีในการใช้รูปศัพท์หรือภาษาเป็นอย่างไร มีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน

1.3.1.6 ครูเขียนสรุปคำตอบทั้งหมดจากการอภิปรายร่วมกันโดยครูจะแยกออกมาเขียนในลักษณะเป็นแผนภูมิ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยกันเขียนแผนภูมิเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

1.3.1.7 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดเรียงเนื้อเรื่องให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามลำดับโครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) ซึ่งมีอยู่ 4 ส่วน

1.3.1.8 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) และโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures)

1.3.2 ขั้นการฝึก (Practice)

1.3.2.1 ครูให้นักเรียนทำงานกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทำแบบฝึกหัดที่ 1 เพื่อหาองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนของโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Schematic Structures) คือ 1) Orientation 2) Complication 3) Resolution 4) Coda โดยเขียนประโยคจากในเนื้อเรื่องให้ตรงกับโครงสร้างการดำเนินเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

1.3.2.2 ครูให้นักเรียนทำงานเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 2 เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา (Linguistic Features) โดยเขียนคำกริยาที่ครูกำหนดให้ เปลี่ยนให้อยู่ในรูปของอดีต (Past Simple Tense)

1.3.2.3 ครูให้นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยอ่านเนื้อเรื่องแล้วเรียงลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง

1.3.3 ขั้นอ่านโดยอิสระ (Independent Study)

1.3.3.1 ครูแสดงเนื้อหาที่นักเรียนอ่านไปแล้วอีกครั้งและให้นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่โดยใช้ตัวละครใหม่

1.3.3.2 นักเรียนสร้างเนื้อเรื่องใหม่ โดยการวาดภาพและเขียนบรรยายประโยคใต้ภาพที่ละเฟรม

1.3.3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1.3.3.4 ครูประเมินผลโดยการตรวจใบงาน แบบฝึกหัด และผลงานกลุ่มพิจารณาจากผลงานที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และแสดงผลงานของนักเรียน เช่นติดผลงานบนบอร์ดผลงานนักเรียนเก็บเข้าแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน เป็นต้น

1.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1.4.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร และ อาจารย์ ดร.นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

1.4.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปแก้ไขปรับปรุงและนำไปทดลองปฏิบัติการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชบุรณารุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรม ก่อนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนจริง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ของการสอนแบบเดิม

แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม สร้างโดยยึดตามหลักสูตรแกนกลาง เนื้อหาที่ใช้ในการสอนและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามขั้นตอนอันเป็นรูปแบบที่สถานศึกษากำหนดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดราชบุรณารุง (งามศิริวิทยาการ)

2.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน โดยคัดเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษ จากนิทานอาเซียน จำนวน 3 ประเทศ ซึ่งมีอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) โดยให้มีความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียน เป็น การสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยครูอาจจะใช้วิธีพูดเร้าความสนใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้ให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนเพื่อจะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธี ชักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 แสดงบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น โดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการพูดอธิบาย ชักถาม ให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ให้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความยินดี ในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัด หรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนได้ทำนั้น ได้ตามจุดประสงค์ ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยใช้วิธีการประเมินหรือใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวน การเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้นโดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่ม การให้การบ้าน เป็นต้น

2.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร และ อาจารย์ ดร.นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

2.4.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองปฏิบัติการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาคาร) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรม ก่อนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนจริง

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือ Language Test at School: A Pragmatic Approach (Oller. 1979) หนังสือ Testing English as Second Language (Harris. 1969)

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ และโครงสร้างลักษณะของภาษา ในบทอ่านเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3.3 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบและการประเมินผลการเรียนจากหนังสือการทดสอบ และประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

3.3 ศึกษาเทคนิคการวัดผลของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539)

3.4 สร้างตารางแสดงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple choices) จำนวน 60 ข้อ โดยออกข้อสอบวัดพฤติกรรมด้านความเข้าใจตามนิยามศัพท์เฉพาะ คือ การแปล ความ การตีความ การจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียด การสรุปความ จากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ตารางแสดงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจำนวนข้อคำถาม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวนข้อคำถาม
1. ผู้เรียนสามารถแปลความจากเรื่องที่อ่านได้	10 ข้อ
2. ผู้เรียนสามารถตีความข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้	12 ข้อ
3. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้	14 ข้อ
4. ผู้เรียนสามารถบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้	12 ข้อ
5. ผู้เรียนสามารถสรุปข้อความจากเรื่องที่อ่านได้	12 ข้อ
รวม	60 ข้อ

3.5 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3.5.1 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร และ อาจารย์ ดร.นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนี

ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) และตัดข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) $\geq .50$ พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .67 – 1.00

3.5.2 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คน และนำไปวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ TAP (Test Analysis Program) แล้วตัดข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป ผลวิเคราะห์พบว่าได้ค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ .27 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .28 - .65

3.5.3 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ตัดข้อคำถามจำนวน 30 ข้อไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดิมจำนวน 75 คนอีกครั้งและนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นค่าคุณภาพทั้งฉบับโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 หรือ KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่น .887

3.5.4 นำแบบทดสอบฉบับที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

A long time ago, there was a fierce crocodile living with other animals in the river. The crocodile wanted to eat a little mouse deer but he had failed to catch it because the mouse deer was clever. One day, the little mouse deer wanted to find food on the other side of the river but it could not think of how it could cross the river safely. The mouse deer thought and finally had a plan.

Taken from: ชุณนิทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 3

1. Who wanted to catch the mouse deer ?

- A. a rabbit
- B. a fox
- C. a lion
- D. a crocodile

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	ได้	1	คะแนน
ตอบไม่ถูก	ได้	0	คะแนน

ตาราง 2 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีช่วงคะแนน อยู่ระหว่าง 0-30 คะแนน มีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
20.01-30.00	มีคุณลักษณะด้านความเข้าใจในการอ่านสูง
10.01-20.00	มีคุณลักษณะด้านความเข้าใจในการอ่านปานกลาง
0.00-10.00	มีคุณลักษณะด้านความเข้าใจในการอ่านต่ำ

4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษตาม ขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามแนววิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) จาก หนังสือเทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539: 248-249)

4.2 เขียนคำจำกัดความของเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษให้อยู่ในรูปของนิยามปฏิบัติการ

4.3 สร้างข้อคำถามในแบบสอบถามต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการเพื่อสะท้อนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน สภาพในการเรียนการสอนและการนำไปใช้ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งได้ดัดแปลงตามวิธีการของ ลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

กำหนดน้ำหนักคะแนน แต่ละข้อความตามเกณฑ์ดังนี้

- ข้อความเป็นทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
2) เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
3) ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
4) ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

- ข้อความเป็นทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
2) เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
3) ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
4) ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน

4.4 การหาคุณภาพของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4.4.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร และ อาจารย์ ดร.นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาว่าข้อคำถามในแบบสอบถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์หรือไม่โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ≥ 0.50 พบว่าได้ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .67 – 1.00

4.4.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คนเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามโดยรวบรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด จากนั้นนำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำโดยใช้เทคนิค

25% นำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2545: 84) โดยใช้โปรแกรม SPSS for window version 16.0 ในการวิเคราะห์ แล้วคัดข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนก r_{xy} ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลวิเคราะห์พบว่าได้ค่าอำนาจจำแนก r_{xy} ตั้งแต่ 0.22 – 0.77

4.4.3 นำข้อคำถามที่มีคุณภาพไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดิมจำนวน 75 คน อีกครั้งเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 170) ซึ่งเป็นค่าคุณภาพของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น .927

4.4.4 นำแบบสอบถามไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าชอบวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ					
2. การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสนุกสนาน					
3. การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์					
4. การอ่านภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกที่ สำนวนและเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น					
5. การฝึกอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งได้ดัดแปลงตามวิธีการของ ลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 100 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบในช่อง	น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
ตอบในช่อง	น้อย	ให้ 2 คะแนน
ตอบในช่อง	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบในช่อง	มาก	ให้ 4 คะแนน
ตอบในช่อง	มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

ตาราง 4 เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	การแปลความหมาย
4.50-5.00	90.00-100.00	มีเจตคติต่อการอ่านสูง
3.50-4.49	70.00-89.99	มีเจตคติต่อการอ่านค่อนข้างสูง
2.50-3.49	50.00-69.99	มีเจตคติต่อการอ่านปานกลาง
1.50-2.49	30.00-49.99	มีเจตคติต่อการอ่านค่อนข้างต่ำ
1.00-1.49	20.00-29.99	มีเจตคติต่อการอ่านต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 249) ดังตาราง 4

ตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้

E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

C แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)

T1 แทน การสอบก่อนทดลอง

T2 แทน การสอบหลังการทดลอง

X แทน การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

~X แทน การสอนแบบเดิม

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทผู้เรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ให้ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 60 นาที
4. ให้ผู้เรียนทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นชุดเดียวกับกรทดสอบก่อนเรียนในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง
5. ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบ และแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนแบบเดิมโดยใช้ t-test for independent samples
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนแบบเดิมโดยใช้ t-test for independent samples
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 307-308)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองคะแนนแต่ละตัว
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลัง
 N แทน นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $N-1$ แทน ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าระดับความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อสอบ TAP (Test Analysis Program)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 215)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
 k แทน จำนวนข้อสอบ
 p แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ทำถูกในแต่ละข้อ
 $= \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ทำถูกในแต่ละข้อ}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละข้อ = 1-p

2.4 วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item - Total Correlation) โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545: 84)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ X กับ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ Y
 N = จำนวนผู้ตอบ (กลุ่มตัวอย่าง)

X	=	คะแนนรายข้อ
Y	=	คะแนนรวม
$\sum X$	=	ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum Y$	=	ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของข้อที่เหลือ
$\sum XY$	=	ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y
$\sum X^2$	=	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
$\sum Y^2$	=	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟาของ ครอนบัค (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 218)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นเครื่องมือ
n	แทน	จำนวนข้อสอบของเครื่องมือ
$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมเป็นรายข้อ
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for independent samples

(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 162) ในกรณีที่ assume ว่า $\sigma^2_1 = \sigma^2_2$

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
 S_p^2 แทนความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1 , n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
 df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

3.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for independent samples

(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 162) ในกรณีที่ assume ว่า $\sigma^2_1 = \sigma^2_2$

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{x}_1$, $\bar{x}_2$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
 S_p^2 แทนความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1 , n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
 df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

3.3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples เปรียบเทียบความแตกต่างของประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546: 193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n แทนจำนวนคู่

3.4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples เปรียบเทียบความแตกต่างของประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n แทนจำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของ
ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจก แจงแบบ t (t- distribution)
p	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value)
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	คือ	นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎี การสอนแบบอรรถฐาน
กลุ่มควบคุม	คือ	นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่
ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ย
ผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples ในการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ
สอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
กลุ่มทดลอง	25	6.32	3.45	3.81**	.000
กลุ่มควบคุม	25	1.76	4.88		

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples ในการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับการสอนแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
กลุ่มทดลอง	25	12.12	5.56	3.60**	.001
กลุ่มควบคุม	25	7.28	3.78		

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน โดยใช้ t-test for dependent samples ในการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
คะแนนก่อนการทดลอง	25	10.40	2.71	9.16**	.000
คะแนนหลังการทดลอง	25	16.72	3.87		

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน โดยใช้ t-test for dependent samples ในการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
คะแนนก่อนการทดลอง	25	74.00	4.92	10.91**	.000
คะแนนหลังการทดลอง	25	86.12	4.27		

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาคาร) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาคาร) สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับฉลาก (Random Selection) จากนั้นเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random Assignment) ได้ดังนี้

กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน จำนวน 3 แผน รวม 20 คาบสำหรับกลุ่มทดลอง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของการสอนแบบเดิม จำนวน 3 แผน รวม 20 คาบ สำหรับกลุ่มควบคุม

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t-test for independent samples ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม

1.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม

2. ใช้ t-test for dependent samples ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากการทดลองตามลำดับผลของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลเป็นประเด็นดังนี้

1.1 การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เป็นกระบวนการสอนที่มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบทำให้นักเรียนสนใจเนื่องจากนิทานอาเซียนเป็นเรื่องใกล้ตัวและให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน อีกทั้งทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา นักเรียนได้รู้จักรูปแบบของภาษาที่ปรากฏในเนื้อความจะช่วยสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาให้กับนักเรียน และเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีแนวโน้มเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น ดังแนวคิดที่ เอสกี (Eskey, 1986: 11-14) กล่าวว่าผู้อ่านที่ดีไม่ใช่แค่มีความรู้ด้านโครงสร้างของเนื้อความเท่านั้นแต่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ใช้ในเนื้อความด้วย อีกทั้งในกระบวนการสอนในขั้นการให้รูปแบบ (Modeling) ผู้สอนได้เชื่อมโยงรูปแบบกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้สอนใช้นิทานอาเซียนซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวส่งผลให้นักเรียนได้ดึงความรู้ ภูมิหลัง หรือประสบการณ์เดิมนำมาใช้ในการตอบคำถามทำให้ครูผู้สอนได้เชื่อมโยงรูปแบบ กับประสบการณ์เดิมของ

นักเรียนเข้ากับเนื้อความที่ได้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น การใช้คำถามในขั้นตอนที่ 1 การให้รูปแบบ (Modeling) เพื่อเน้นให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมก่อนการอ่านและเห็นถึงบริบทของเรื่องที่อ่าน การอธิบายให้นักเรียนเห็นถึงบริบทกับภาษา เช่น เรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีตัวละครใดบ้าง สถานที่เกิดขึ้นที่ใด เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ทราบเรื่องราว (Field) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) และวิธีการใช้ภาษา (Mode) ส่วนต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ ในการสื่อสารส่งผลต่อการใช้ภาษาและเนื้อความ และเป้าหมายของโครงสร้างในแต่ละส่วน ซึ่งจะให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ มาร์ติน (Martin. 2001:163) กล่าวว่า เราไม่สามารถเข้าใจเนื้อความได้หากไม่เข้าใจบริบทที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้สังเกตเกี่ยวกับโครงสร้างของเนื้อความ รูปแบบของภาษา และโครงสร้างการดำเนินเนื้อเรื่องที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการวิเคราะห์ลักษณะเนื้อความ การตีความ การคาดเดาความจากเนื้อเรื่องด้วยตนเอง ส่งเสริมกระบวนการคิดในขณะที่อ่านส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพ และมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนสังเกตได้จากที่นักเรียนสามารถเขียนตอบบอกส่วนประกอบต่างๆ ของโครงสร้างการดำเนินเรื่องและเขียนบอกลักษณะของภาษาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งในขั้นตอนที่ 3 อ่านโดยอิสระ (Independent Study) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการสอน ซึ่งผู้วิจัยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างเนื้อความใหม่โดยใช้ตัวละครใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนได้อีกด้วย และมีการประเมินผลในขั้นตอนนี้โดยครูมีการตรวจใบงาน แบบฝึกหัด และผลงานกลุ่ม พิจารณาจากผลงานที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และแสดงผลงานของนักเรียน เช่น ติดผลงานบนบอร์ดผลงานนักเรียน เก็บเข้าแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน

1.2 การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านจากข้อมูลที่เป็นประสบการณ์หรือสิ่งใกล้ตัวเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจชนิดของเนื้อความตามอรรถลักษณะแบบแสดงความคิดเห็น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการสื่อความหมายที่มีโครงสร้างของเนื้อความ รวมทั้งการใช้ภาษาตามรูปแบบทางภาษาอย่างเป็นระเบียบจากการฟัง พูด อ่านและแปลความหมาย ตีความได้อย่างถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการใช้ภาษา คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคด้วยการศึกษา วิเคราะห์เนื้อความร่วมกันร่วมกิจกรรมทางภาษาตามขั้นตอนการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถตอบคำถาม อธิบายให้เหตุผล และแสดงความคิดเห็นตามลำดับได้ จึงส่งผลทำให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญจากการอ่านได้รวดเร็ว สอดคล้องกับ คริสตี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 54; อ้างอิงจาก Christie. 2005) กล่าวว่า การศึกษารูปแบบของภาษาจากเนื้อความประเภทต่างๆ จนเกิดความเข้าใจ จะทำให้การอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่องรวมถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้นเพราะผู้อ่านทราบจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่แน่นอนชัดเจน รวมทั้งสามารถลำดับความคิดตามเนื้อความได้ง่าย เนื่องจากเนื้อความแต่ละ

ประเภทจะมีลำดับโครงสร้างการดำเนินเนื้อความอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยมีกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและเนื้อความ การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานจึงช่วยให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานมีความสุขจากกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนทุกขั้นตอน

จากการอภิปรายผลข้างต้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ของกลุ่มทดลองส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมในการช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสได้สังเกตและคิดวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความและโครงสร้างการดำเนิน เนื้อเรื่องด้วยตนเองส่งผลให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดี ส่วนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างภาษา ลักษณะทางไวยากรณ์ และปฏิบัติกิจกรรมที่เน้น การทำแบบฝึกหัดจากใบงานหรือใบความรู้ จึงทำให้นักเรียนมีโอกาสในการดึงความรู้เดิมหรือ การสร้างประสบการณ์ ที่สามารถเชื่อมโยงผู้เรียนเข้าสู่เนื้อความที่อ่านได้น้อยกว่านักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาได้ไม่มากเท่าที่ควรเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านขาดความต่อเนื่อง จึงเป็นผลทำให้ ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มควบคุมมีประสิทธิภาพน้อยกว่ากลุ่มทดลอง

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับการสอนแบบเดิม จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอธิบายเหตุผลในประเด็นสำคัญดังนี้

การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีกระบวนการสอนที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีมีขั้นตอนที่ไม่น่าเบื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานโดยเนื้อหาที่เป็นนิทานอาเซียนนั้นซึ่งถือเป็นเรื่องใกล้ตัว และน่าสนใจทำให้นักเรียนอ่านแล้วสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความกระตือรือร้นอยากอ่านมากขึ้นและขั้นตอนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ดึงความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่เคยได้พบ ได้ยิน หรือได้ฟัง ในขั้นตอนการอ่านนักเรียนได้จินตนาการเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อครูอ่านจบแต่ละหน้าโดยใช้เสียงและท่าทางประกอบให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจน มีชีวิตชีวาตามธรรมชาติของภาษาและของเรื่องให้นักเรียนเดา หรือคิดต่อว่าเหตุการณ์ในหน้าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น ทำให้การอ่านสนุกสนานชวนตื่นเต้นมากขึ้นและขั้นตอนการสอนยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อความที่อ่านแต่ละประเภทได้ด้วยตนเองซึ่งเมื่อนักเรียนสามารถจับประเด็นสำคัญในเนื้อความแต่ละประเภทได้ด้วยตนเองนักเรียนจะรู้สึกประสบความสำเร็จ ในการอ่าน สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านจึงทำให้การอ่านครั้งต่อไปนักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมโดยการสร้างเนื้อความใหม่

ในลักษณะโครงสร้างเดิมแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนพบว่านักเรียนสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสุข สนุกกับการเรียน มีพัฒนาการทางด้านสังคมในขั้นตอนการทำงานกลุ่มร่วมกัน การปรึกษาหารือระหว่างกัน รู้จักคิดแก้ปัญหา วิเคราะห์และตัดสินใจ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านเกิดบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน ไม่ตึงเครียด สอดคล้องกับแนวคิดของโนลาสโกและอาเธอร์ (Nolasco and Arthur. 1987: 15-21) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกด้านทัศนคติ ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยตนเองมิใช่ถูกบังคับให้ทำ และแนวคิดของอ็อกฟอร์ด (Oxford. 1990: 65) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่คำนึงถึงบรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนานไม่เคร่งเครียด การให้นักเรียนผ่อนคลายทั้งทางร่างกายและทางอารมณ์ ถือว่าเป็นการทำให้ผู้เรียนมีสมาธิ จูงใจให้อยากเรียนเรียนได้ดี และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน การสอนแบบเดิมที่เน้นกระบวนการสอนโดยครูถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนฝ่ายเดียว นักเรียนที่เป็นฝ่ายรับ นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่กับการฟังบรรยาย อธิบาย และสรุปความโดยครู นักเรียนไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น นักเรียนมีโอกาสดำเนินการคิดด้วยตนเองน้อยกว่าจึงเป็นผลให้นักเรียนขาดความต่อเนื่องในการสร้างประสบการณ์และการวิเคราะห์เนื้อความด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนต้องอ่านเนื้อความใหม่ในครั้งต่อไป นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านด้วยตนเอง จึงทำให้ผลของเจตคติต่อการอ่านกลุ่มควบคุมน้อยกว่ากลุ่มทดลอง

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังนี้

แนวการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เป็นกระบวนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน นักเรียนจะได้ใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมในเรื่องเนื้อหาในการช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งได้รู้และเข้าใจรูปแบบโครงสร้างอรรถลักษณะของภาษาในเนื้อหาความช่วยเหลือให้การอ่านมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานทั้ง 3 ขั้นตอนยังเป็นวิธีสอนที่มีรูปแบบการอ่านที่เน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงธรรมชาติของภาษาในลักษณะของระบบความหมาย(Meaning System) และลักษณะของตัวภาษา(Manners) อย่างมีระเบียบแบบแผนโดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อหาความจากบริบท เรื่องราวหรือเนื้อหาที่อ่านนั้น การอ่านหรือการสื่อความโดยการเขียนชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง หารายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับความของเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ออร์ควอทและเวียร์ (Urquhart; & Weir. 1988a: 68-72; อ้างอิงจาก Carrell. 1983: a-b) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนพบกับเนื้อความที่มีลักษณะคล้ายเดิมแม้จะมีการเปลี่ยนรายละเอียดเรื่องราวหรือหัวข้อเรื่องที่แตกต่างไปจากเดิม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีประสบการณ์ทางโครงสร้างแล้ว จึงทำให้การอ่านในครั้งต่อไป นักเรียนสามารถตีความ คาดเดาความ และวิเคราะห์เนื้อความได้ด้วยตนเองเร็วขึ้นและเป็นไป อย่าง

มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ที่ส่งเสริมการสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับโครงสร้างให้กับนักเรียน ส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายด้วยเหตุผลดังนี้

การจัดการเรียนการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานอย่างอิสระทั้งการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว และการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน อีกทั้งผู้วิจัยใช้รรถลักษณะเกี่ยวกับนิทานซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีใจ และสนุกสนานในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น กระบวนการสอนทั้ง 3 ขั้นตอนมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม แสดงท่าทางประกอบเรื่องราวในชั้นการอ่านเรื่องร่วมกัน และยังได้คติธรรมสอนใจจากนิทานอาเซียน ที่อ่านทำให้นักเรียนรักการอ่าน เห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของการอ่าน จึงทำให้นักเรียนสนุกสนานและไม่รู้สึกว่าการอ่านน่าเบื่อจึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของแฮร์ริสและสมิธ (Harris; & Smith. 1980: 208-210) ที่กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อการอ่านเป็นองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานที่มีต่อเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมที่จะนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้จากงานวิจัย

1.1 การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ควรเริ่มจากเรื่องที่มีเนื้อหาไม่ยากมากเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่สามารถเรียนได้ และมีกำลังใจในการเรียนเนื้อหาอื่นอีกต่อไป

1.2 ในการทำงานกลุ่มควรให้มีสมาชิกกลุ่มไม่มากหรือน้อยจนเกินไปเนื่องจากนักเรียนจะทำงานได้ไม่ทั่วถึง บางคนทำมากไป บางคนทำน้อยไป ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนเพื่อความเหมาะสม หมุนเวียนกลุ่มบ้างเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนแต่ละคน

1.3 การใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ควรมีความเหมาะสมกับวัย มีความชัดเจน กระตุ้นการเรียนรู้ หรือเป็นสื่อที่เคลื่อนไหวได้ มีเสียงประกอบ สื่อที่เป็นของจริง การใช้ภาพนิ่ง หรือสื่อที่เป็นแผ่นรูปภาพอย่างเดียวย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.4 ในกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามพบว่านักเรียนยังใช้ภาษาไทยในการตอบคำถามเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนอาจฝึกฝน เตรียมความพร้อมเพื่อพยายามให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาตัวแปรในด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการอ่าน ความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยนำวิธีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบมาตรฐานในการเรียนการสอนอ่านภาษาอื่นๆ เช่นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยนำวิธีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบมาตรฐานกับนักเรียนในระดับในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ปฐมวัย มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เป็นต้น โดยคัดเลือกบทอ่านและอรรถลักษณะให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนแต่ละระดับที่ทำการศึกษา

2.4 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยนำวิธีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบมาตรฐานไปทดลองสอนกับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ทักษะอื่นๆ เช่นทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน

2.5 ควรทำการศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนแบบมาตรฐาน ไปสู่ มัลติมีเดีย เช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assistant) บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) และบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Learning) เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- กรมวิชาการ. (2539). *การนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: หลักสูตร.
- (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ภิญญา ศักดิ์ศรี. (2540). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: ธีรต์เวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- กองบรรณาธิการ บริษัทแฟมิลี วีคเอนด์. (2555). *มหัศจรรย์นิทานอาเซียน*. กรุงเทพฯ: แฟมิลี วีคเอนด์.
- จรรยา ชาญสมุทร. (2550). *การศึกษาการใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตมณี อะเมกอง. (2545). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำรอง เงินดี. (2539). *จิตวิทยาชุมชน ใน จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลจาก Psychology ของชีวเวิร์คแมน โรเบิร์ต อี. โดย สุปราณี สนิธิรัตน์ และคณะ. 368-376. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. (2548). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2528). *จิตวิทยาวัยรุ่นกับหลักสูตรการเรียนการสอน*. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.

- ณิชาภัทร วัฒนพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2548). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิทานพื้นบ้านอาเซียน 10 ประเทศ. (2556). สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2556,
จาก <http://writer.dek-d.com>
- นิทานพื้นบ้านของประเทศประชาคมอาเซียน. (2556). สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2556,
จาก <http://meehusoc.blogspot.com>
- นิทานอาเซียนสำหรับเด็ก. (2556). สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2556,
จาก <http://www.se-ed.com>
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องการวัดประเมินการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ปัญฐิ ทองวิสุทธ์. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เปรมวดี รัตกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผกาภรณ์ ผดุงกิจ. (2552). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการศึกษา. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรภรณ์ ปัญญาวิไกร. (2556). เปิดชีวิต อ่านเพื่อนบ้าน. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.tkparkyala.com>
- พระมหาธีรกร บำรุง. (2548). การศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและแรงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบโครงสร้างระดับยอติกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปาณินา วงศ์เลขา. (2553). พัฒนาภาษาอังกฤษเตรียมเด็กไทยสู่เวทีโลก. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.dailynews.co.th>
- ยุพิน พิพิธกุล. (2539). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2556). นิทานอาเชียน: โครงการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยและส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2527). หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ลัดดา กิตติวิภาต. (2523). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2532). ทศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- วิสาร จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศศิกาญจน์ ชีณอม. (2553). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา. ----- (2539). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวนศรี โทโรค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. (สังคมศาสตร์และการศึกษา). ออสเตรเลีย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีดิธ โควิน. ถ่ายเอกสาร.
- สมสมัย วิสูตรจุฑา. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เช็นชาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ----- (2545). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริมาน ยูโสภีร์. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการและการสอนแบบเดิม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2556). อาเซียนศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมนุม.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2557). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET). สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.oneresult.niets.or.th/.../Login.aspx>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). โรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School). สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.obec.go.th>.

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2555). รายงานสรุปปิดโครงการ โครงการนิทาน
พื้นบ้านและนิทานอาเซียนสำหรับเด็ก. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2556,
จาก <http://www.tcr2013.tkipark.or.th/download.htm>
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา .กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- . (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2.
กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์พรินติ้ง.
- . (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการ
รู้หนังสือเพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- . (2552). ผลการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาแบบอิสระที่ใช้หลักการทางสมองด้วย
ทฤษฎีอรรถฐาน สำหรับครูภาษาอังกฤษ. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2543). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรมสามัญศึกษา.
เขตการศึกษา 9. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชนารักษ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- . (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- อาคม จันทสุนทร. (2527). การสอนเพื่อสนองสมรรถภาพของมนุษย์. กรุงเทพฯ:
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- อินทร์วรุณ เกษตระชนม์.(2551).ผลของการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานที่มีต่อความสามารถ
ในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย ครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Anastasi, Anne. (1988). *Psychology Testing*. 6 th ed. New York: Macmillan Publishing Co.
- Atai, M. R. (2002). *ESP Methodology Revisited: Genre –Based Reading Comprehension
Crouse for the Iranian Students of Dentistry*. In Indian Journal of Applied Linguistics.
20(1):pp.77-90.
- Betts, E. A. (1957). *Foundations of Reading Instruction*. New York: American Book.
- Bloom, Benjamin S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives: The Class of Educational
Goals*. Handbook I: Cognitive Domain. New York: David Mackey Company.

- Bush, C. L. & M. H. Huebner. (1970). *Strategies for Reading in The Elementary School*. New York: The Mcmillan.
- (2005). *Language Education in the Primary Years*. Sydney: University of NSW Press.
- Callaghan M.;Knapp P.; & Noble G. (1993). *Genre in Practice*. In Cope B.; & Kalantzis M. (Eds.), *The Power of Literacy: A Genre Approach to Teaching Writing*, pp. 179-202. Pittsburgh: University of Pittsburgh Press.
- Christie, Francis. (1989). *Language development in education. Language Development: Learning Language, Learning Culture*. New Jersey: Norwood Ablex.
- Cody, James. (1981). *A Psycholinguistic Model of the ESL Reading*. Reading in a Second Language. Rowley. Massachusettes: Bury House.
- Cooper, David J.; Warneke, W Edna; & Shipman A. Dprothy. (1988). *The What How of Reading Instruction*. Second Edition. Ohio: Mirrill.
- Darley. (1998). *Principle of language and teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Day, R.R, and J. Bamford.(1988). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York : Cambridge University Press.
- Dechant, Emerald V.(1982). *Improving the Teaching of Reading*. 3rd ed. EnglwoodCliff : Prentice Hall.
- Decker, Norma Caillier. (1988). *The Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School*. Dissertation Abstracts International. 49: 1746-A.
- Eskey, David E. (1986). *Theoretical Foundations, Teaching Secondary Language Reading for Academic Purpose*. Massachusettes: Addeston-Wesley.
- Ettinger R.H. (1994). *Psychology: Science, Behavior, and Life*. 3rd ed. Florida: Harcours Brace & Company.
- Fairbairn, G.J.& C. Winch. (1993). *Reading, Writing and Reasoning: A Guide for Students*. New York: SRHE and Open University Press.
- Finocchiaro, Mary and Sydney Sako. (1983). *The functional-national approach: From theory to practice*. New York: University of Oxford.
- Fuchs, L. S., D, Fuchs. & S. Kazdan. (1999). *Effects of Peer-assisted Learning Strategies on High - School Students with Serious Reading Problems*. Remedial and Special Education. pp.20 (5): 309-318.
- Gagne, R. M. (1967). *The Condition of Learning*. New York: Halt, Rinchart and Winston.
- Gleitman, Henry. (1992). *Basic Psychology*. 3rd ed. New York: W.W. Norton & Company.

- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Grabe, W. and Stoller F.L. (2002). *Teaching and Researching Reading*. London: Longman.
- Grellet, Froncoise. (1981). *Developing Reading Skills*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Goodman, K.S. (1982). *Celebrate Literacy*. Reading Today. 11: 31-32.
- Goodman , Y.M. (1989). *Roots of the Whole Language Movement*. The Elementary School Journal. 90 (2): 113-127.
- Halliday,M.A.K. (1986). *Learning how to mean* . London: Edward Arnold.
- Harris, David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Harris, A.J.,& E.R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longman.
- Harris, Larry., & Carl B. Smith. (1980). *Reading Instruction*. Holt : Rinehart and Winston.
- Kim, Y.,& Kim, J. (2005). *Teaching Korean University writing class: Balancing the process And the genre approach*. Asian EFL Journal. 7(2): 1-15.
- Langer, Judith A. (1981). From Theory to Practice: A Pre-reading Plan. Journal of Reading. 25: 152-156.
- Lefton, & Laura. (1997). *Articulating teacher belief systems in an intensive English program: A case study*. Retrieved May 10, 2006 , from <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3180851>.
- Lemas. (1996, June). *The Effect of Reading Strategies on the Comprehension Development of the ESL Learners*. Dissertation Abstracts International. 57(7): 2945-A.
- Linlin X. (2005). *A Genre-Based Approach to the Writing of the Introduction Section of An ESL/EFL*. Academic Paper. Retrieved June 8, 2014, from: <http://www.linguist.org.cn/doc/su2005pdf>.
- Marshall, S. (1991). *A Genre –Based Approach to the Teaching of Report Writing*. ESP Journal.10 (3): 3-13.
- Martin, J. R. (2001). *Language, Register and Genre*. In Analysing English in a Global Context. Burns, Anne.; & Coffin, Caroline. pp. 149-166. 1st ed. Great Britain:Routledge.
- Miller, W.H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A. : The Center for Applied Research in Education.
- Nolasco, R. & Arthur, L. (1987). *Conversation*. Hong Kong : Oxford University.
- Nuttal, C. (1996). *Teaching Reading Skill in a Foreign Language*. Oxford: Heineman.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies*. New York: New Bury House.
- Richards, & T. S. Rogers, (1985). *Approached and Methods in Language Teaching*. Cambridge University Press.

- Roettger, Doris; others. (1979, January-February). *Validation of Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achievement*. The Journal of Educational Research. 72: 138 - 142.
- Salahshoor, F. (2001). *A Genre-Based Approach to EFL Academic Literacy: The Case of Iran*. Dissertation Abstracts International. DAI-C 62/01: 12.
- Sarjit K. and Poon S. C. (2005). *Towards a Process Genre-Based Approach in the teaching of Writing for Business English (online)*. Retrieved June 8, 2014, from: http://www.esp-world.info/Articles/_11/Sarjit-poon2.htm.
- Samuels, S. J., N. Schemer., D. Remaking. (1992). *Reading Fluency: Techniques for Making Decoding automatic in What Research has to say about Reading Instruction*. pp. 124- 142. 2 nd ed. S.R. Samuel & A.E. Garstrup. Eds. Delaware: International reading Association.
- Shechter, M., & S. R. Shechter. (1987). *Children's A Question of Library Genre*. Toronto: Ontario Institute for Studies in Education.
- Smith, F. (1985). *Reading*. 2 nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thonis, Eleanor Wall. (1980). *Teaching Reading to Non-English Speakers*. New York: Collier Macmillan International.
- Triandis, H.C. (1971). *Attitude and attitude change*. New York: John Willey and Sons.
- Thorndike, L. (1970). *Education measurement*. Washington D.C.: American Council in Education.
- Thurstone. (1995). *Reading*. London: Oxford University.
- Urquhart, A. H.; & Weir, C. J. (1988). *Reading in a Second Language: Process, Product and Practice*. 1st ed. Malaysia: Addison Wesley Longman.
- William, E. (1986). *Perspective in Communicative Language Teaching: Communicative Reading*. London: Academic Press.
- Wright, A. (1995). *Story Telling with Children*. New York: Oxford University Press.
- Woolfolk, Anita E. (1990). *Education Psychology*. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
3. คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อสอบ	p	r	ข้อสอบ	p	r
1	.27	.65	16	.27	.60
2	.50	.55	17	.50	.51
3	.68	.41	18	.73	.35
4	.73	.40	19	.59	.77
5	.27	.57	20	.80	.56
6	.73	.51	21	.59	.52
7	.73	.52	22	.73	.40
8	.41	.60	23	.59	.45
9	.41	.36	24	.50	.41
10	.32	.28	25	.80	.48
11	.50	.35	26	.36	.27
12	.59	.41	27	.27	.25
13	.73	.43	28	.23	.28
14	.77	.43	29	.73	.53
15	.59	.43	30	.59	.48

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.887

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	(r)	ข้อ	(r)
1	.502	11	.874
2	.874	12	.874
3	.462	13	.874
4	.533	14	.874
5	.220	15	.874
6	.432	16	.874
7	.220	17	.874
8	.543	18	.462
9	.220	19	.462
10	.864	20	.462

ค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับ เท่ากับ 0.927

ตาราง 12 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	12	17	5	5	9	4
2	11	22	11	12	16	4
3	9	15	6	11	10	-1
4	8	14	6	4	15	11
5	9	16	7	5	12	7
6	7	17	10	10	13	3
7	12	15	3	15	18	3
8	10	15	5	12	19	7
9	10	16	6	10	9	-1
10	11	11	0	14	6	-8
11	13	20	7	10	13	3
12	15	26	11	15	13	-2
13	10	17	7	12	15	3
14	12	15	3	10	17	7
15	7	16	9	11	8	-3
16	8	16	8	14	11	-3
17	8	17	9	18	13	-5
18	12	23	11	14	22	8
19	15	18	3	11	6	-5
20	10	8	-2	6	5	-1
21	15	19	4	10	13	3
22	9	20	11	11	16	5
23	5	10	5	3	9	6
24	14	18	4	15	18	3
25	8	17	9	10	14	4
Mean	10.4	16.72	6.32	10.72	12.80	1.76
S.D.	2.71	3.87	3.45	3.77	4.37	4.88

ตาราง 13 คะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	70	90	20	70	80	10
2	68	92	24	76	82	6
3	66	89	23	69	76	7
4	72	85	13	73	85	12
5	77	89	12	77	84	7
6	80	88	8	80	84	4
7	77	88	11	77	88	11
8	78	91	13	78	84	6
9	76	87	11	75	87	12
10	70	79	9	77	85	8
11	82	88	6	80	90	10
12	77	84	7	80	83	3
13	70	89	19	70	80	10
14	71	73	2	76	82	6
15	70	85	15	69	76	7
16	68	82	14	73	85	12
17	66	84	18	77	84	7
18	72	87	15	80	88	8
19	77	89	12	77	79	2
20	80	84	4	78	74	-4
21	77	88	11	75	87	12
22	78	88	10	79	85	6
23	76	87	11	80	90	10
24	70	79	9	80	83	3
25	82	88	6	72	79	7
Mean	74	86.12	12.12	75.92	83.2	7.28
S.D.	4.92	4.27	5.56	3.67	4.23	3.78

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

- 1.1 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 1.2 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 14 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			เกณฑ์การคัดเลือก $IOC \geq 0.50$	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
7	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
15	+1	+1	0	0.67	คัดเลือก
16	+1	+1	0	0.67	คัดเลือก
17	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
19	+1	+1	0	0.67	คัดเลือก
20	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
22	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
23	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
25	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
26	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
27	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
28	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			เกณฑ์การคัดเลือก $IOC \geq 0.50$	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
29	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
30	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง
0.67-1.00

ตาราง 15 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			เกณฑ์การคัดเลือก $IOC \geq 0.50$	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
7	+1	0	+1	0.67	คัดเลือก
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
15	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
17	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
19	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก
20	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือก

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง
0.67-1.00

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ของการสอนแบบเดิม
5. เนื้อหาที่ใช้สอน

Reading Comprehension Test

Subject: English

Level: PRATHOMSUKSA

VI

Time: 50 minutes

Item: 30

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 30 ข้อ เวลา 50 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน
2. เขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
3. อ่านข้อเขียนที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย X ลงใน

กระดาษคำตอบ

Direction: Read the following passage, and then choose the best answer by marking below a, b, c, or d on your answer sheet.

Choose the most suitable word to complete each sentence.

A long time ago, there was a fierce crocodile living with other animals in the river. The crocodile wanted to eat a little mouse deer but he had failed to catch it because the mouse deer was clever. One day, the little mouse deer wanted to find food on the other side of the river but it could not think of how it could cross the river safely. The mouse deer thought and finally had a plan.

Taken from: ชุดนิทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 3

1. Who wanted to catch the mouse deer ?

- A. a rabbit
- B. a fox
- C. a lion
- D. a crocodile

2. Where did the crocodile live?

- A. In the hut.
- B. In the river.
- C. In the field.
- D. In the house.

3. Why did the mouse deer want to cross the river?

- A. It wanted to meet new friends.
- B. It wanted to eat fruits.
- C. It wanted to find new source of food.
- D. It wanted to catch the crocodile.

4. What is the title of this story?

- A. A wise mouse crocodile.
- B. A wise crocodile deer.
- C. A wise mouse deer.
- D. A wise crocodile.

A Farmer and a Cobra

There was a village with vegetables and fruits. On one winter day, it was very cold in this village. One day, uncle Thong, the owner of a rice field, woke up early in the morning. Then, he sat and watched his field with a big smile. Then he saw a snake curling up. He thought that it had to curl to make itself warm. Then he carefully helped the cobra up in his hand in the hope that it would get warmer. However, as soon as it could move, the cobra suddenly bit one of the old farmer's arm. The farmer cried loudly with pain. Then he fell down and died there.

Taken from: ชุดนิทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 18

5. What is the season in this story?

- A. spring
- B. summer
- C. winter
- D. rainy season

6. What does "early " in line 2 mean?

- A. before the time
- B. after the time
- C. during the time
- D. end of the time

7. How did the farmer help the cobra?
- A. He made some food for it.
 - B. He made the bed for it.
 - C. He made the house for it.
 - D. He made it warm in his hand.
8. Rearrange the following sentences in the correct order.
- 1. He carefully helped the cobra up in his hand.
 - 2. He sighted a snake curling up.
 - 3. Then, he fell down and died there.
 - 4. The cobra bit one of the old farmer's arm.
- A. 1-2-3-4
 - B. 2-1-4-3
 - C. 4-3-2-1
 - D. 3-2-1-4
9. What is the moral of this ASEAN tale?
- A. Helping the ungrateful person will bring dangerous to you.
 - B. Helping the person will be good.
 - C. Helping the animal will bring happiness.
 - D. Helping others will be bring you sad.
10. Who owned the "rice field"?
- A. uncle Thong
 - B. the cobra
 - C. the farmer
 - D. the carpenter
11. What was uncle Thong feeling about his beautiful field? He was_____.
- A. happy
 - B. sad
 - C. angry
 - D. fun
12. How did the story end?
- A. The farmer died.
 - B. The farmer let the cobra in the farm.
 - C. The cobra lived with the farmer.
 - D. The farmer and the cobra died.

Food's Smell

A long time ago, in a village, there was a poor man whose house was next to a rich man. He lived in a small hut. He always moved his hut to the direction of the wind.

The rich man told his servant and asked him about it. The poor man answered "I always move my hut around to the win direction so that I can breathe the smell of the food from your house. When the rich man knew the truth, he asked the servant and told the poor man to be his head of servant. The poor man disagreed. "I won't be his servant. I did nothing wrong."

The rich man became very angry because the poor man did not listen to his words. So, he brought him to the judge.

Taken from: ชุติทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 27-28

13. Who lived in the house next to the rich man?
 - A. The servant
 - B. The poor man
 - C. The judge
 - D. The king
14. Where did the poor man live?
 - A. In a mansion
 - B. In a hut
 - C. In a small cabin
 - D. In a castle
15. Which person is not a character in the story?
 - A. a millionaire
 - B. a poor man
 - C. a judge
 - D. a farmer
16. What did the rich man feel when the poor man disagreed?
 - A. happy
 - B. angry
 - C. sad
 - D. curious

The Test of an Angel

Once upon a time, there was a good old woman who lived with her son and his wife. The wife often told her husband that his mom ate so much that she could not take care of her.

One day, she asked her husband to get rid of his mom by taking his mom into the woods and letting the tiger eat her.

The tiger came and nearly to eat her. Then the angel came and said; "Hold on, tiger, let me see first if she is a good person". The angel poked a feather into her nose. "Achoo! Achoo!" she sneezed loudly. "Go away, little tiger" the angel told the tiger "**She** is a good woman. Please don't eat her."

Taken from: ชุดนิทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 31-32

17. Where did the story take place?
 - A. In the city
 - B. In the province
 - C. In the woods
 - D. In the farm
18. Why didn't the tiger eat the old woman?
 - A. Because she was a very beautiful.
 - B. Because she was a lazy woman.
 - C. Because she was a very old woman.
 - D. Because she was a good woman.
19. What was the old woman like?
 - A. a good woman
 - B. a bad woman
 - C. a rude woman
 - D. a warm woman

The legend of Khanom Krok, “Dessert of Lovers”

A long time ago, there was a young man. His name was “Kathi”. He lived in Dong Ma Prao Tia village. He and a lovely daughter of the head of the village named “Pang” loved each other secretly. They promised they would win any problem and love each other forever.

Kathi worked hard to save money in order to marry Pang. However, the head of the village denied Kathi and ordered his men to hurt him.

Later, Kathi’s dream would fail when the head of the village decided to give his beautiful daughter in marriage to a young rich man. Kathi heard the news about the wedding. He ran very fast to stop the wedding party. The head of the village had a plan to stop Kathi by digging a big hole for him to fall in. Pang heard about her father’s bad plan, so she got out of the house to go tell her lover not to fall down the hole.

Taken from: สื่อ CAI นิทานพื้นบ้านอาเซียน บริษัทเด็กดีมีเดีย

20. Which lovers were from the legend of the Khanom-krok?

- A. Kathi and Pang
- B. Kathi and Pom
- C. Kathi and the head of the village
- D. Pang and the young rich man

21. What does Pang's father do?

- A. The doctor
- B. The farmer
- C. The head of the village
- D. The young rich man

22. Which sentences is **false**?

- A. Kathi never gave up.
- B. Kathi saved his money to marry Pang.
- C. Someone was planning to hurt Kathi.
- D. Kathi had a fight with the young rich man.

23. How did the head of the village kill Kathi?

- A. He threw him into the lake.
- B. He dug a hole for him to fall in.
- C. He let the snake bite him.
- D. He shot an arrow at him.

A rabbit and a snail

A long time ago, there was a group of snails. They lived in a pond in a jungle. They thought they were the owners of the pond and did not allow anybody to drink water in the pond. One day, there was a little rabbit which was lost and came upon the pond. He was very thirsty. So, he walked over to the pond to drink some water.

Right then, the snail shouted at the rabbit "How dare you drink water from my pond!" The rabbit said "This pond does not belong to anyone, so I can drink water from it." The snail argued with the rabbit. When they could not agree, the snail challenged the rabbit to have a race "You, rabbit, if you win me in the race, you can drink water in this pond forever. But, if you lose, you cannot come here again." When the rabbit heard the challenge, he accepted. He thought that he would be the winner for sure. They made an appointment to race the next day. They both prepared themselves for the coming race.

Taken from : สื่อ CAI นิทานพื้นบ้านอาเซียน บริษัทเด็กดีมีเดีย

24. Which animal lived in the pond?
 - A. giraffe
 - B. snails
 - C. tiger
 - D. fish
25. Why did the rabbit come upon the pond?
 - A. He wanted to drink water from this pond.
 - B. The snail sent it a competition.
 - C. It was lost and thirsty.
 - D. Another rabbit invited it.
26. Why was the snails angry?
 - A. He didn't want the rabbit drinking from the pond.
 - B. He didn't want the rabbit swimming in the pond .
 - C. He didn't want the rabbit walking around the pond.
 - D. He didn't want the rabbit sitting around the pond.
27. The snails were_____ .
 - A. selfish
 - B. honest
 - C. lazy
 - D. cute

Chai was a young man. He lived in Bangkok . He was very poor because he had no job. One day Chai was very hungry. He had no money to buy food. He wanted to steal some gold. So he went to the market and walked into a gold shop. There were a lot of people in the market. Chai picked up a piece of gold and ran away. Two men caught him. They took him to a policeman. “ Why did you steal this piece of gold when there were a lot of people? The policeman asked. “When I took the gold,” Chai answered, “I saw nobody. I saw only the gold.”

Taken from : คู่มือสอบ O-net ภาษาอังกฤษ ป.6 หน้า 127

28. Where did Chai live?

- A. In the Bangkok
- B. In the gold shop
- C. Near the gold shop
- D. Near the market

29. Why was he very poor?

- A. Because he was very hungry.
- B. Because he had no job.
- C. Because two man caught him.
- D. Because he wanted to steal some gold.

30. What is the title of this story?

- A. The Two Men.
- B. A Poor Thief.
- C. A Hungry Thief.
- D. Chai's Friend.

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษในด้านคุณประโยชน์ ความสำคัญและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วให้เลือกตอบตามความคิดเห็น หรือความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งคำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด และจะไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด ฉะนั้น จึงขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีโดยไม่ต้องวิตกกังวล คำตอบของนักเรียนจะเก็บเป็นความลับและจำนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. ให้นักเรียนเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว และตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้าชอบวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษ	✓.....				
2	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความ สนุกสนาน	✓.....				

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าชอบวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ					
2.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสนุกสนาน					
3.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์					
4.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้รู้ศัพท์สำนวนและเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น					
5.	การฝึกอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย					
6.	ข้าพเจ้ามักได้ความรู้แปลกใหม่เมื่ออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
7.	การสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูทำให้ข้าพเจ้าเห็นประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น					
8.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น					
9.	การอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นการเพิ่มความมั่นใจในตนเอง					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชอบทุกครั้งเมื่อทำงานวิชาภาษาอังกฤษ					
11.	การอ่านภาษาอังกฤษได้ช่วยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ					
12.	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ไม่ยาก					

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
13.	ข้าพเจ้าอยากให้มีฝึกอ่าน ภาษาอังกฤษบ่อย ๆ					
14.	วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษทำให้ ข้าพเจ้าเข้าใจได้ยาก					
15.	การอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นการเพิ่ม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
16.	ถ้าข้าพเจ้าเลือกได้ ข้าพเจ้าจะไม่ เลือกเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ					
17.	ข้าพเจ้าไม่ชอบการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะมีแต่คำศัพท์ยาก					
18.	เมื่ออ่านภาษาอังกฤษมักจะทำให้เกิด ความเครียดตามมา					
19.	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้า เกิดความมั่นใจในการสื่อสาร					
20.	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบเมื่อได้อ่าน ภาษาอังกฤษ					

Lesson Plans for Experimental Group

Period 1-7 : 6 Grade : English (16101)

Standard & indicators

F 1.1 Grade 6/3 , F 1.1 Grade 6/4

F1.3 Grade 6/2 , F1.3 Grade 6/3

F2.1 Grade 6/1

F4.2 Grade 6/1

Concept : Reading narrative texts with structure analysis can help students comprehend the narrative story and related components in the text which extends their experience , thoughts , and creativity in order to create the story of their own in the form of the written text.

Learning Objectives

1. Students are able to comprehend what they have read about ASEAN tale.
2. Students are able to summarize the story that they have read.
3. Students are able to rearrange about the story that they have read.
4. Students are able to write a new title from their imagination.
5. Students are able to interpret the text and draw pictures from what they have read.

Content : A Wise Mouse Deer (Narrative Genre)

Structure :

- Past Simple Tense (S +V2)
- Prepositions ; in , on , at , to , from, of , for , between ,
- Conjunctions ; because , and , but, so, however, finally ,

Words : crocodile , fierce , wise , river , little , catch , queue , cross , safe ,float , embarrassing , trick

Materials :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. white board marker
5. Paper sheets
6. Stripped story

7. Work sheets
8. powerpoint

- Evaluation :**
1. Observe the students' participation.
 2. Check the students' tasks or assignments.

Learning Activities	Materials	Evaluations	Remarker
5. The teacher asks the following questions to help students' discussion. -What is the title of this story ? -Where is this story happen? -Who are they? -What is the problem of this story? etc. 6. The teacher writes what the students get from their discussion on the board. 7. The teacher and the students help organize the story by arranging the sentences into 4 parts. 8. The teacher and the students discuss together on the language form in the story in order to make sure that the students understand the language use and the text organization.		-Observe the students' answer. -Observe the students' attention. -Observe the students' discussion. -Observe the students' discussion.	

Learning Activities	Materials	Evaluations	Remarker
Step 2 : Practice 1. students in group of 5 do exercise 1 to tell the four factors of schematic structures as follow ;1) Orientation 2) Complication 3) Resolution 4) Coda and write sentences from the story in the same meaning to the schematic structures that already studied. 2. students do exercise 2 to checking linguistic features comprehension by convert the verb given by teacher into past form. 3. students in group of 2 do the exercise 3 by read the story and re-order correctly. Step3: Independent Study 1. The teacher shows the text “A Wise Mouse Deer” again and let the students create the new plot by using the new characters. 2. Let the students draw pictures in comic stripes and write a short caption in each box. 3. Let each group of students present their assignments and debate together.		-Check students' assignments. - Check students' assignments. - Check students' assignments. - Check students' assignments.	-If the students have any problem, teacher should be advised them during in class.

Learning Activities	Materials	Evaluations	Remarks
4. Teacher evaluate by check the worksheets, exercises and group productions afterthat, rating and showing on the board or students' portfolios.		-Check students' assignments.	-If the students have any problem, teacher should be advised them during in class.

Lesson Plans for Control Group

Period 1-7 : 6 Grade : English (16101)

Standard & indicators

F 1.1 Grade 6/3 , F 1.1 Grade 6/4

F1.3 Grade 6/2 , F1.3 Grade 6/3

F2.1 Grade 6/1

F4.2 Grade 6/1

Concept : Reading narrative texts with structure analysis can help students comprehend the narrative story and related components in the text which extends their experience , thoughts , and creativity in order to create the story of their own in the form of the written text.

Learning Objectives

1. Students are able to comprehend what they have read about ASEAN tale.
2. Students are able to summarize the story that they have read.
3. Students are able to rearrange about the story that they have read.
4. Students are able to write a new title from their imagination.
5. Students are able to interpret the text and draw pictures from what they have read.

Content : A Wise Mouse Deer (Narrative Genre)

Structure :

- Past Simple Tense (S +V2)
- Prepositions ; in , on , at , to , from, of , for , between ,
- Conjunctions ; because , and , but, so, however, finally ,

Vocabulary : crocodile , fierce , wise , river , little , catch , queue , cross , safe , float , embarrassing , trick

Materials :

1. ASEAN tale
2. Pictures
3. Word cards
4. Paper sheets
5. Work sheets

Evaluation :

1. Observe the students' participating.
2. Check the students' tasks or assignments.

Learning Activities	Materials	Evaluations	Remarker
Teaching Activities : 1. The teacher motivates the students by asking these questions: - What is this ? - Do you know about ASEAN tale? - Do you like it ? -Do you want to read about ASEAN tale ? etc. 2.The teacher informs the objectives of the lesson. 3.The teacher elicits the students background knowledge by using some questions for example, - Have you ever read ASEAN tale before ? - Do you like it ? etc. 4.The teacher presents the new lesson by showing the pictures about ASEAN tale, and asks them some questions for example; -Do you have seen this picture before? -Is this a crocodile? etc.	-Pictures -Pictures	-Observe the students' attention and answer the questions. -Observe the students' attention and answer the questions.	

Learning Activities	Materials	Evaluations	Remarker
5.The teacher advises the students to act out to the story. 6. The teacher lets students read the story , after that let students read by themselves. The teacher checks students' comprehension by doing worksheet. 7.The teacher gives feedback after the students performance. 8.The teacher evaluates the students performance by using the rubric scoring criteria. 9. The teacher encourages the students to transfer the learned knowledge to their real life by reviewing the story and answering the questions.	- A Wise Mouse Deer - worksheet	-Observe the students' read the ASEAN tale. -Checking the students do worksheet.	

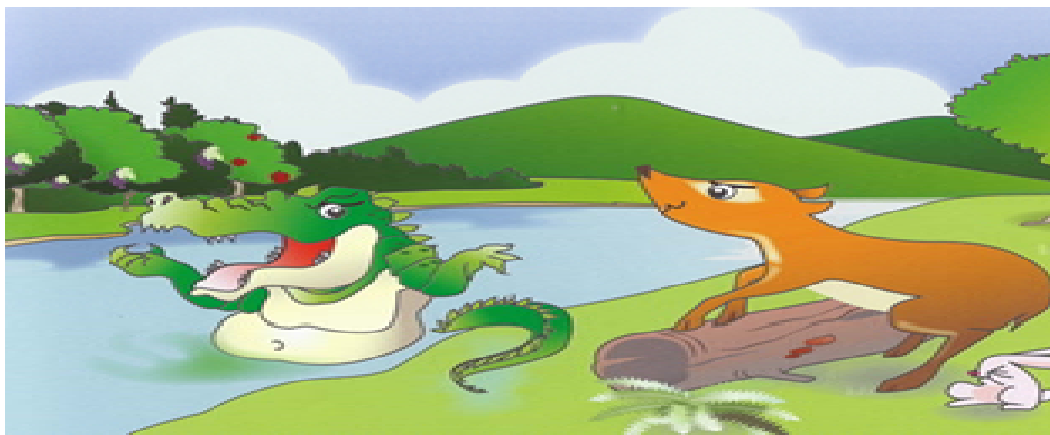
A Wise Mouse Deer

A long time ago, there was a fierce crocodile living with other animals in the river. The crocodile wanted to eat a little mouse deer but he had failed to catch it because the mouse deer was clever.

One day, the little mouse deer wanted to find food on the other side of the river but it could not think of how it could cross the river safely.

The mouse deer thought and had a plan. So it walked to the river and called the crocodile very loudly. Having heard the calling, the crocodile floated to the surface. "Aren't you scared of me, little mouse deer?"

The mouse deer pretended to shake itself and said in a trembling voice, "I had got an order from the king to count the number of the crocodiles and the king would invite you all to the ball tonight."

The mouse deer added, "Tell your friends to float in a queue starting from this bank to that bank so that I can count more easily."

Several seconds later, all crocodiles floated in the queue forming a bridge between the banks.

Then, the mouse deer jumped on each crocodile's head and pretended that it was counting as it told them. Finally, the mouse deer reached the other banks safely.

As the crocodile knew that it was tricked, it became very embarrassed. All of its fellows furiously blamed the fierce crocodile for being tricked by little mouse deer.

After that, the mouse deer enjoyed eating the food on the other bank.

Taken from: ชุติทานพินบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 3-5

A Farmer and a Cobra

There was a village with vegetables and fruits. On one winter day, it was very cold in this village. One day, uncle Thong, the owner of a rice field, woke up early in the morning , washed his face,brushed his teeth, got dressed and had his breakfast as usual. Then, he sat and watched his field with a big smile. He saw a snake curling up. He thought that it had to curl to make itself warm. The farmer watched it for a long time . “Oh, poor you. You must be terribly cold. Come here, I’ll warm you up.” Then he carefully helped the cobra up in his hand in the hope that it would get warmer, However, as soon as it could move, the cobra suddenly bit one of the old farmer’s arm. The farmer cried loudly with pain. Then he fell down and died there.

Taken from: ชุดนิทานพื้นบ้านในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หน้า 18-29

Food's Smell

A long time ago, in a village, there was a poor man whose house was next to a rich man. He lived in a small hut. He always moved his hut to the direction of the wind. The rich man told his servant and asked him about it. The poor man answered "I always move my hut around to the win direction so that I can breathe the smell of the food from your house. When the rich man knew the truth, he asked the servant and told the poor man to be his head of servant. The poor man disagreed. "I won't be his servant. I did nothing wrong." The rich man became very angry because the poor man did not listen to his words. So, he brought him to the judge. The judge asked the poor man to be the servant but the poor man refused to do so. Then the rich man had to complain to the king. Having learned of the story , the king asked his servant to put a white sheet of cloth in the middle of the hall. Then he asked the servant to put some money in the cloth and told the rich man. " You may take the money there . It is his price." The rich man did not understand the king but he took the money. After the rich man took the money ,the king asked him, "As you have already the money and the poor man saw you taking it, let me ask you if the poor man can get some of money too because he saw it." Then the king said, "This is the same as the smell of your food. Someone may smell it but the food is always there in its place. So you cannot make this poor man you servant." As they heard the king the rich man and the poor man went back to their house without other comments.

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.นนท์ณพร กิตติศรีปัญญา
ภาควิชาการทอ้งเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัตีย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวนุสรรา โกศล
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	อำเภอป่าต้ว จังหวัดยโสธร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1730/19 หมู่บ้านพฤษภา 61 ถ.เพชรเกษม 63 แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ) 205 ถ.เพชรเกษม 69 แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนยโสธรพิทยาคม
พ.ศ.2545	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาญี่ปุ่น จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ.2559	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ แขนงวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ